

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI

Ilmestyy neljästi vuodessa ja jaetaan Espoon Jupperin omakotialueelle.

Painos 600 kpl. Jäseniä 327. 22. vuosikerta.

PÄÄTOIMITTAJA: Saini Lanu. Toimituksen osoite: Kaivosmäki 8, 02730 Espoo, p. 846054

PAINOPAikka: Helsingin kauppakorkeakoulu HeSe print. ISSN 1238-3198

INTERNET-KOTISIVUT: <http://www.netcore.fi/joy/>

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY:N JOHTOKUNTA 1998

PUHEENJOHTAJA	Mauri Alasaari Peltorinne 8	854 4997
JÄSENET	Jouni Holopainen varapuheenjohtaja Riihiniityntie 42	853 4340
	Tapio Ala-Peijari Kaivosmiehenkuja 6 B	852 4727
	Kai Haapamäki Kalliotie 17 A	854 3384
	Saini Lanu lehden päätoimittaja Kaivosmäki 8	854 6054
	Merja Puromies Palomäenrinne 6	853 3087
	Eino Savola Palomäentie 10 A	853 2794
	Rainer Westerlund Yhteistuvantie 1	852 1773
	Laine Olavi (kunniapj. omin.) Jupperinmetsä 4	854 6866
SIHTEERI	Kai Haapamäki Kalliotie 17 A	854 3384
RAHASTONHOITAJA johtokunnan ulkopuolelta	Seppo Räisänen Kaivoskuja 10	854 6487
TILINUMERO	Merita-Lähderanta 221318-17979	
JÄSENEKSI LIITTYMINEN		
Jäseninä voivat olla: Varsinaisina jäseninä	Jupperissa olevan pienkiinteistön omistaja tai asuinhuoneiston tms. osakas	
Henkilöjäseninä	Jokainen Jupperissa asuva	
LIITTYMISMAKSU	100 mk, vuosittaista jäsenmaksua ei ole	
Kannattavina jäseninä	Esim. yhtiö, yhdistys tms.	
JÄSENMAKSU	200 mk vuodessa	

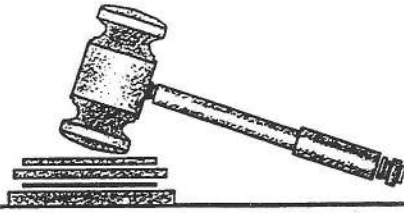
Liittymismaksun voi suorittaa yllä olevan yhdistyksemme pankkiyhteyden kautta.
Tilillepanokorttiin on tiedonantoja osaan merkittävä selvästi nimi, osoite ja tontin numero.

KANSI: Saila Salonen

KANSIKUVA: NELIAPILA: *yhdistyksen neljä puheenjohtajaa; vas. Olavi Laine (1963-80), Mauri Alasaari (1998-), Silve Sahlan (1989-97) ja Pekka Perttula (1981-1989)*

PUHEEN- JOHTAJAN PALSTA

1

Eläkeläisen ei pitäisi ottaa vastaan uusia tehtäviä. Ei oman mukavuutensa ja liikkumavapautensa vuoksi eikä myöskään ollakseen tulppana nuoremman polven esiintulolle. Vastoin tätä käsitystäni sallin ystäväni ja naapureitteni taivutella itseni ottamaan vastaan omakotiyhdistyksemme puheenjohtajan tehtävän vuodeksi 1998. Miksi?

On tehtäviä, joista mielestäni ei voi ilman pätevää syytä kieltäytyä. Yhteisten asioiden hoitamiseen tulee jokaisen mahdollisuuksiensa mukaan osallistua. Monista suurista saavutuksista huolimatta yhdistyksellämme on edelleen useita pitkäjänteisiä haasteita, joiden tarmokkaasta hoitamisesta alueen kehitys ja asumisolomme laatutaso riippuu.

Pitkäjärven tilaan kohdistuvat uhat ovat taas kerran käyneet ajankohtaisiksi. Useat alueen suurista ja pienistä liikenne- ja tiestökysymyksistä vaativat joko päätöksiä tai käytännön toimenpiteitä. Merkittävin näistä on tietysti kysymys Kehä kakkosen jatkamisesta Turuntieltä itään. Niin ikään alueen kaavoituksessa on edelleen yhdistyksen kannanottoja edellyttäviä kysymyksiä ratkaisematta.

Päätökset näistä asuinaluettamme koskevista asioista tehdään suurimmaksi osaksi joko kaupunginhallinnon tai valtion viranomaisten toimesta. Oma vaikutusmahdollisuutemme ratkaisuihin on riippuvainen yhdistyksemme aktiivisuudesta, aloitekyvystä ja asukkaiden yksimielisyydestä.

Toimiessani yli kolme vuosikymmentä Espoon hallinnossa havaitsin, miten tärkeä päätöksiin vaikuttava tekijä yksittäistä asuinaluetta koskevissa asioissa on harkittu ja yksimielinen kansalaismielipide. Seläistä on vaikea, ellei mahdoton torjua puoluepoliittisella tai muulla asiaankuulumattomalla spekuloinnilla.

Mutta tuollaisen yksimielisen kansalaismielipiteen on oikeutettu tietysti esittämään vain yhdistys, johon kaikki tai lähes kaikki alueen asukkaat kuuluvat.

Rohkenenkin esittää Teille, hyvät naapurit, jotka ette vielä ole syystä tai toisesta tulleet liittyneeksi yhdistykseen, että tekisitte sen mahdollisimman pian vahvistaaksenne yhteistä puhevaltaamme omissa ja omaa asuinaluettamme koskevissa asioissa. Liittymismaksuhan on varsin kohtuullinen, eikä muita maksuja jäsenyydestä peritä.

Käsitykseni on, että me jupperilaiset olemme - ja meidän on syytäkin olla asuinympäristöömme tyytyväistä väkeä. Monet viihtyvyyteemme vaikuttavat asiat on saatu aikaan asukkaitten yhteistoiminnalla, jolle puitteet on tarjonnut omakotiyhdistyksemme. Minua on rohkaissut ottamaan vastaan yhdistyksen puheenjohtajan tehtävät se, että arvostamani edeltäjät tällä paikalla yli kolmen vuosikymmen ajan, *Olavi Laine*, *Pekka Perttula* ja *Silve Sahlan* ovat lupautuneet edelleen antamaan asiantuntemuksensa ja aktiivisuutensa yhdistyksen käyttöön.

Olavi Laine on erityisesti paneutunut Pitkäjärvikysymyksiin, Pekka Perttula tie- ja liikennekysymyksiin ja Silve Sahlan kaavoitukseen.

Näkyvimmän ja arkista elämäämme koskettavimman osan yhdistyksen toiminnassa muodostavat tietysti erilaiset tapahtumat, kerhotoiminta, talkoot, tiedonvälitys yms. sosiaaliset naapurustoiminnot. Kuten toisaalta tästä lehdestä voitte havaita monet meistä ovat edelleen valmiit antamaan aikaansa, asiantuntemustaan ja kykyjään yhteiseksi hyväksi. Onpa joukkoon ilmaantunut muutamia uusiakin vastuunkantajia, mikä tietysti on iloinen asia!

Näiden toimintojen osalta haluaisin kuitenkin korostaa yhdistyksemme toiminnan avoimuutta. Kaikki toimikuntamme ovat avoimet paitsi uusille ideoille myös uusille jäsenille. Yhdistyksemme ei ole mikään kopla tai klikki, vaan jokaiselle jupperilaiselle tai jupperilaisryhmälle avoin yhteisö.

Toimitilamme Tammenterhon myötä käytettävissämme on tilaa erilaisia kokoontumisia varten eivätkä yhdistyksen muutkaan resurssit ole aivan olemattomat yhteiseksi hyväksi ja iloksi koituvien ideoiden toteuttamiseen.

Olkaa siksi aloitteellisia ja rohkeita yhteydenpidossanne yhdistykseen ja sen nykyisiin toimijoihin!

Tervehtien ja hyvää alkanutta vuotta toivottaen

MAURI ALASAARI

1. HELMIKUUTA 1998

JOY No. 1/98 SISÄLTÖ

sivu 1	Puheenjohtajan palsta
sivu 2	Sisällysluettelo Historiaa: Jupperin omakotiyhdistyksen jäsenlehti 16 vuotta sitten
sivu 3	Päätoimittajan palsta
sivu 4-5	Johtokunta 1998
sivu 6-7	Pro Pitkäjärvi: Tummia pilviä Pitkäjärven yllä + lehtileikkeitä
sivu 8	Yhdistyksen kirjelmä + lehtileikkeitä
sivu 9	Talvitapahtuma-ilmoitus
sivu 10-14	Signe Heikkilä - Jupperin Grand Old Lady
sivu 15	Trombituuli iski Jupperissa
sivu 16	Syysmietteitä, runo Ystävänäpäivän toivotus Juhla-Joy kiittää ilmoituksista

MIETELAUSE: On yhtä tärkeää kyetä rentouttamaan ajatukset kuin kyetä keskittämään ne johonkin. - Charles B. Newcomb

*****

sivu 17	VPK-uutisia
sivu 18-19	Tapahtumakatsaus
sivu 20	Saxittua
sivu 21	Mutareissu
sivu 22	Pääkaupunkiseudun tulevaisuuskuva - Visio 2020
sivu 25	Läpikulku kielletty Ilmoituksia
sivu 26	Espoon kulttuuritoimen keskuksen Teatteritoimi järjestää Hymyä huuleen
sivu 27	Mielipidepostia Mennäänkö konserttiin?
sivu 28	Tapahtuu Tammenterhossa
sivu 29	Toimikunnat 1998
sivu 30	Tapahtumakalenteri

*****

HISTORIAA

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI 16 VUOTTA SITTEN

JÄSENLEHTI 1/1982

Päätoimittaja Juhani Tarvas

Aiheet:

- Päätoimittajan palsta: Päätoimittaja vaihtunut. Uuden päätoimittajan esittely.
- Puheenjohtajan palsta: Ajankohtaista virkistys- ja harrastustoiminnasta: Vuoden toiminta käynnistynyt voimakkaasti, harrastustoiminnan kehittäminen tärkeää, sopivien tilojen löytyminen vaikeata. Koululaisten piirtämisen iloa järjestetyssä kuvataidenäytelyssä. Tulossa on tanssikurssi, lasten tanhut käynnistymässä ja aikuisten illamat tulossa, Pekka Perttula.

Kansikuva:

- Lapsia ja koira kelkkamässä, Maria, 11 v.

Järjestö- ja naapuriyhdistystoiminta:

- Kaupunkimme hyväksi elää: Kaupunkiuudistuskampanjan väliraportin selostus ja uudistuskampanjaan liittyvä talkootoiminta, Pekka Perttula.

Kokoukset ja yhdistystoiminta:

- Vakanssit vaihtuvat: Saatu vuoroja monitoimitalosta yhdistystoimintaa ja harrastusta varten, pidetty ideapalaveri, uusi päätoimittaja ja lehdelle, paljon toimikuntia valittiin, perinnevideo tehty Juppilan kartanon entisten omistajien kanssa, Pertti Leinonen.
- Luettelo toimikunnista.
- Ilmoitus lasten hiihtokilpailusta.
- Esimerkki maksujen hankaluudesta selvittää yhdistyksen taoudessa.

Asukastoiminta:

- Ennen vanhaan Espoossa, kuvanäyttely: Koulujen oppilaitten piirustusten ja kuvien näyttely, JT.
- Iltamakutsu.
- Ideoita + ideoita + ideoita: ideoillaan satoa ja tapahtumia, E.R.
- Lasten tanhut, kutsu.
- Elokuvaesityksiä, lentopallo, tanssikurssit

Talkootoiminta ja jätekeräykset:

- Tietokirjallisuutta: kiinteistöjen energiatalous.

Kunnallistekniikka yms.

- Jupperin kaavoituksen nykytilanne, Pekka Perttula.
- Jätteenkäsittelylaitos Juvanmalmille, K.H.
- Espoon kaupunginuudistustoimikunnalle anomus Jupperin uinti-, urheilu- ja leikkikentän olosuhteiden parantamiseksi.
- Espoon kaupunkiuudistustoimikunnalle anomus Pitkäjärven ympäristön parantamiseksi.

Keskinäiset suhteet ja ilki-valta:

- Taiteenystävä iski: Kuvataidenäyttelyn eräs teos rosvottiin seinältä, Jussi.

Luonnonsuojelu:

- Nokea ja moskaa: Juvanmalmin polttolaitos, Jussi.

Muut aiheet:

- Kaupunkiiiton julkaisema kirjanen kiinteistöjen energiataloudesta: Selostusta sisällöstä, JT.

PÄÄTOIMITTAJAN PALSTA

Vuosi vaihtui, vaan ei päätoimittaja, joka nyt aloittaa seitsemännen vuotensa Joy:n merkeissä. Vuosi 1998 on alkanut säänsä puolesta enimmäkseen lämpöasteisena, mikä talvella tarkoittaa sitä, että tiet ja kadut ovat jäisiä ja liukkaita. Päiväkirjastani kaivoin esille viimevuotisen vastaavan ajankohdan 'säähavainnot', jotka kertoivat nollan tienoilla olevasta lämpötilasta ja räntäsateesta. Sen sijaan aurinko näyttäytyi viime vuoden alkuvuodesta enemmän - nythän sitä on melkein unohtanut koko taivaankappaleen olemassaolon. Kaikesta huolimatta toivotan lukijoille aurinkoista, onnellista ja menestyksestä vuotta 1998.

Vuoden vaihtuessa vaihtui yhdistyksen puheenjohtajakin. *Silve Sahlan* jätti kahdeksan vuotta kestäneen puheenjohtajuutensa ja tilalle astui *Mauri Alasaari*. Haluan esittää koko johtokunnan puolesta lämpimät kiitokset Silvelle erinomaisesta yhteistyöstä. Vaikka Silve lähtikin johtokunnasta, hän on edelleen mukana muutamassa toimikunnassa, joten yhteistyö vielä jatkuu.

Eläkkeellä oleva Espoon apulaiskaupunginjohtaja *Mauri Alasaari* on asunut Jupperissa jo yli 20 vuotta, joten hän tuntee yhdyskuntamme hyvin. Hänellä on myös laaja tuntemus koko Espoosta, jonka nykyistä, maamme toiseksi suurimman kaupungin kehitystä ja kaikenpuolista muutoutumista hän on ollut itse suunnittelemassa ja ohjaamassa. Otamme sinut, *Mauri*, avosylin vastaan.

***

Joy:n 20-vuotisjuhlanumero, joka sai runsaasti kiitosta jopa arvovaltaisilta lukijoilta ei kuitenkaan ylittänyt uutiskynnystä edes paikallisessa lehdessä *Länsiväylässä*, vaan oli nivottu samaan uutiseen *Vihersuola-*lehden kanssa, joka sekin olisi ansainnut oman huomionsa. Sentään *Espoon Seurakuntasanomat* esse antoi meille palstatilaa etusivullaan, mistä olemme erittäin iloisia.

Jotenkin kapinoin sitä vastaan, että kotiseututyö saa niin vähän huomiota osakseen, vaikka siinä toimivat ihmiset ponnistelevat usein oman työnsä ohella ja ilman palkkaa talkootyöperiaatteella keräten samalla kulttuurihistoriallisesti tärkeää perinnetietoutta. Edes vähäinenkin julkisuus olisi kiitosta, joka välittyisi nuoremmille ikäpolville innoittamaan heitä jatkamaan tällä tärkeällä yhteiskuntasektorilla. Pian kaikista kotiseututyötä tekevästä yhdistyksistä tulee vanhojen ukkojen ja akkain yhdistyksiä tai sitten poliittisesti orientoituneita uuspoliitikkojen kasvatus- ja nostatusyhdistyksiä.

***

Palatakseni vielä Joy:n juhlanumeroon, olen erittäin kiitollinen, että niin pienin resurssin saimme yhteistyöllä uljaan julkaisun aikaiseksi. Kiitoksen ansaitsevat kaikki lehteä tehneet ja avustaneet kirjoittajat,

joista erityisesti haluan mainita kotiseutusihteerin *Kirsti Salmisen*, Kanta-Espoon seurakunnan kappalaisen *Antti Pohjolan-Pirhosen*, Jupperin koulun rehtorin *Jouni Holopaisen* ja lehden ensimmäisen päätoimittajan *Pertti Leinosen*.

Lehden taittäjä *Saila Salonen*, *LaSai* mainostojien omistaja, jonka firman mainoslause "*Kaiken takana on nainen!*", on erityisesti mieleeni, teki upean taiton, melkein vain kiitoksella, joten tässä roppakaupalla kiitoksia lisää. Myös vakituinen painopaikkamme, Helsingin kauppakorkeakoulun *HeSe print* ansaitsee kiitokset painoasusta. Lisäksi kaikille kaupallisen ilmoituksen lehdestä lunastaneille lämpimät kiitokset tukemisesta.

***

Yhdistyksen tulevaan ohjelmatoimintaan mennäkseni yhdistys aikoo panostaa tämän vuoden energiansa *Pitkäjärvi*toimikunnan tukemiseen ja työskentelyyn. Tarkimmat ehkä huomasivat *Helsingin Sanomissa* olleen jutun *Pitkäjärvestä* ja sitä vaanivista uhkakuista ja happettamishuolista. Lehdessämme on myös tästedes oma järvelle omistettu palstansa *Pro Pitkäjärvi*, jossa seurataan asioiden kehittymistä.

Talvitapahtuman yhteydessä avataan *Tammerhossa* näyttely, jonka teemana on *Pitkäjärvi*.

***

Oikukas alkutalven sää on vaatinut teitten kunnossapidossa melkoista joustavuutta ja kärsivällisyyttä. Olen pannut myönteisenä seikkana merkille, että Jupperissa on tiemestarilta ainakin sitä löytynyt, sillä tiedot ovat pysyneet kohtuullisen ajettavassa kunnossa. Kiitokset siitä.

Muuten näitä Jupperin teitä ja pihvoja pohdiskellessani on tullut mieleen, että olisikohan täällä tontit liian pieniä ja talot liian suuria, joten piha-alue on niin muodoin jäänyt kovin vähäiseksi. Seudun lapset ovat ratkaisseet pulman käyttäen hyväkseen vielä joitakin isommiksi jääneitä pihvoja ja autoilijat pysäköimällä kapeiden kyläteiden varsille, tai vaikkapa *Tammerhossa* pihaan. Päivisin siinä on tilaa vieraillekin autoille, mutta iltaisin on *Tammerhossa* usein kerhoja tai kokouksia, joiden osallistujien on saatava autot omalle parkkipaikalle. Muutaman kerran on käynyt niin, ettei tämä ole onnistunut, koska alue on niin pieni, että pari vierasta autoakin on liikaa.

Hyvää jatkoa jupperilaisille eli *pitkäjärveläisille*, joiksi Helsingin Sanomat artikkelissaan meitä nimitti.

SAINI LANU

4 JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JOHTOKUNTA 1998

Mauri muutti Espoon Leppävaaraan vuonna 1963, ja seuraavana vuonna hänet valittiin kauppalanvaltuustoon. Voimakkaassa kasvussa olevassa ja kielisuhteiltaan suomalaistuvassa kauppalassa hän toimi valtuustoryhmän puheenjohtajana ja kauppalanhallituksen jäsenenä. Tällöin hän pääsi osallistumaan nykyisen Espoon suunnitteluprosessiin.

Siirryttyään vuonna 1971 Lahnuksen Yhteiskoulun (nyk. Pohjois-Espoon koulu ja lukio) rehtorin tehtävistä kauppalan keskushallintoon johtajaksi vastuualueenaan opetus- ja sivistystoimi hän pääsi omalta osaltaan toteuttamaan 60-luvun visioita. Apulaiskaupunginjohtajan virasta hän jäi eläkkeelle 1996.

Jupperiin ja jupperilaisiin hän tutustui pitkäaikaisen jupperilaisvaltuutetun Esteri Sinisalon

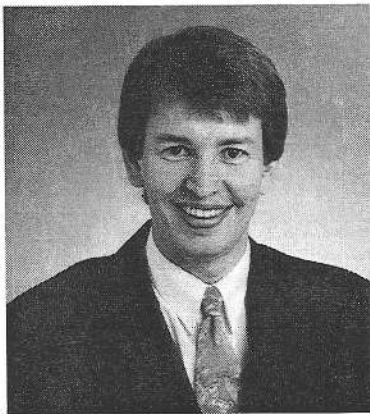
MAURI ALASAARI
puheenjohtaja

ja Lahnuksen yhteiskoulussa opiskelleiden jupperilaisoppilaiden sekä heidän vanhempiansa välityksellä.

Vuodesta 1976 lähtien hän on asunut Jupperissa vaimonsa Eijan ja "paljasjalkaisen" jupperilaisen tyttärensä Sorellan kanssa.

Kotiseutuasioihin Mauri perehtyi jo opiskeluaikoinaan 50-luvulla ja toimiessaan Etelä-Pohjalaisen Osakunnan kuraattorina 60-luvulla, jolloin hän osallistui mm. kotiseutututkimusretkiin ja maakuntaliiton toimintaan. Valtakunnallisiin kotiseutupäiviinkin hän on osallistunut toistakymmentä kertaa.

Kotiseututoiminta agraarisessa muodossaan ei hänen mielestään sellaisenaan ollut siirrettävissä urbaanin pääkaupunkiseudun oloihin, ja sen vuoksi hän antoi mielellään panoksensa kehittäelytyöhön, jolla parikymmentä vuotta sitten käynnistettiin kaupunginosayhdistysten yhteistyö EKYLin puitteissa. Monet tietänevät sen tapahtuneen Jupperin Omakotiyhdistyksen aktiivien aloitteesta.

JOUNI HOLOPAINEN
varapuheenjohtaja

Jouni on syntynyt Helsingissä vuonna 1958. Hän on Jupperin koulun rehtori ja asunut luokanopettajana toimivan Saija-vaimonsa sekä kolmen lapsensa kanssa Jupperissa kolmisen vuotta.

Toiminta omakotiyhdistyksessä on hänelle mahdollisuus ja näköalapaikka olla mukana kehittämässä ja kantamassa vastuuta oman asuinalueensa toiminnasta.

Jounin vapaa-aika kuluu perheen, musiikin ja tietotekniikan parissa.

KAI HAAPAMÄKI
sihteeri

TAPIO ALA-PEIJARI

SAINI LANU
lehden päätoimittaja

Tapio on syntynyt Etelä-Pohjanmaalla lähes puoli vuosisataa sitten ja on syntyperältään satakuntalais-hämäläinen. Hän on asunut Karakalliassa vuodesta 1981 lähtien. Jupperiin hän muutti keväällä 1997. Perheeseen kuuluu vaimo - tytär on jo muuttanut kotoa pois. Vaimolle Jupperi on hyvin tuttu paikka, koska on viettänyt lapsuutensa kesä Jupperissa.

→
 Tapio on kiinnostunut Pitkäjärven ja erityisesti sen veden laadun ylläpitämisestä ja parantamisesta, ja osallistui jo Karakalliosta käsin Pitkäjärvitoimikunnan työhön. Vesi liittyy muutenkin hänen jokapäiväiseen työhönsä insinööritoimistossa, jossa hänen tehtävänä on erilaiset veden laatu- ja käsittelykysymykset.

Lenkkeily kuuluu Tapion harrastuksiin. Kun Jupperin teillä illan pimeinä hetkinä tulee lenkkeilijöitä vastaan, yksi heistä saattaa olla Tapio.

MERJA PUROMIES

EINO SAVOLA

RAINER WESTERLUND

OLAVI LAINE
 kunniapuheenjohtaja
 (kutsuttuna
 lisäjäseneinä)

SEPPO RÄISÄNEN
 rahastonhoitaja
 (johtokunnan
 ulkopuolelta)

Laaksoalahden kirjasto

Veininkatu 24
02730 Espoo
☎ 816 57773

avoinna
ma, ke, to 15-20
ti, pe, la 10-15

Meillä on 15 000 kirjaa ja noin 1000 musiikkiäänitettä.
Lisäksi kielikursseja, nuotteja, videoita, äänikirjoja ja cd-romeja.

Meillä voit lukea yli sataa erilaista lehteä.

Asiakaspäätteeltämme näet koko pääkaupunkiseudun yleisten kirjastojen kokoelmat. Ja pian meillä on myös Internet...

TERVETULOA VIIHTYMÄÄN !

PRO PITKÄJÄRVI

TUMMIA PILVIÄ PITKÄJÄRVEN YLLÄ

Liennemme kaikki lukeneet ne pari lehtikirjoitusta, joissa kerrottiin aivan itsestäänselvyytenä Vantaan rajan ja voimalan tuntumaan rakennettavasta jätteenpolttolaitoksesta. Tämä hämmästyttävä "tieto" oli Pitkäjärvitoimikunnalle aivan uutta. Niinpä sen todenperäisyyttä alettiinkin välittömästi tutkia. Tulos oli yllättävä: missään instanssissa "kukaan ei tiedä mitään". Ei edes YTV:n jätepoliittinen suunnitelma 1997 - 2001 tunne asiaa!

Edellä mainitussa suunnitelmassa kerrotaan, että vuoden 1996 aikana on käynnistetty polttokelpoisen jätteen erilliskeräilykokeilun suunnittelu. Lisäksi siinä todetaan, että polttokelpoisen jätteen mahdollinen hyödyntäminen tapahtuu olemassa olevissa laitoksissa.

Jos polttamiseen ryhdytään Vantaalla, on luonnollisin polttojätteen sijoituspaikka varmaankin vanha tuttu Pitkäsuon täyttömäki. Se tietää aivan varmasti Pitkäjärveen valuvien suotovesin fosfori- ja typpipitoisuuden lisääntymistä.

Vaikuttaa siltä, että juttu lienee vuotanut jostakin aivan ennenaikaisesti lehtiin. Jotakin perää siinä saattaa olla, sillä salaperäisyyden verho on saumattoman tiivis.

Mahdollinen jätteenpolttolaitos on tietenkin uhka Pitkäjärvelle, mutta se ei ole aivan tämän hetken asia. Välitöntä huolestumista aiheutuu Espoon kaupungin toimenpiteistä, tai oikeastaan niiden keskeytymisestä ikävällä tavalla. Jo hyvään alkuun päässyt positiivinen kehitys järven tilassa on vaarassa muuttua aivan päinvastaiseen suuntaan.

Espoon kaupungin talousarvioon ei ole tälle vuodelle varattu Pitkäjärven ilmastukseen markkaakaan. Melkein vuoden ajan toiminnassa olleesta ilmastuslaitteesta on tiettävästi virta katkaistu, kun maksajaa ei löydy.

Tässä tummassa pilvessä on kuitenkin kultainen reuna. Espoon kaupunginvaltuusto on päättänyt yksimielisesti hyväksyä kahden valtuutetun toivomuksen, että vesi- ja viemärilaitos jatkaisi järven hapettamista. (Yleisönosastokirjoitus Länsiväylässä 17.12.1997). Toivottavasti tämä päätös toteutuu myös käytännössä ja tarvittavat 40.000 - 50.000 markkaa löytyvät jostakin.

Juhani Tarvas

Pitkäjärvitoimikunnan sihteeri

POLEMIKKIA PITKÄJÄRVESTÄ
LEHTIEN PALSTOILLA

Espoossa oikeitakin järviä!

Viimeaikojen uutisointi Espoon Kirkkojärven tekemisestä uudelleen kuulostaa monikymmenvuotisen Pitkäjärvi-veteraanin korvissa kummalliselta. Kirkkojärvi on kuivatettu Tarvontietä varten niin perusteellisesti, ettei tietämätön edes huomaa maisemasta puuttuvan mitään.

Kirkkojärven palauttaminen maksaa paljon; pelkkä altaan kaivaminen oheistöineen maksaisi kuulemma 12 mmk. Tarvontie pitäisi varmaan rakentaa uudelleen tältä kohdista ja jos järvestä aiotaan tehdä kunnollinen, tarvitaan Päijänteen vettä lisäksi. Järvi on ollut matala, joten sitä pitäisi jatkuvasti pitää yllä, ruopata, kerätä kasveja pois ym. Muuten siitä tulee matala lintujärvi. Vaikka EU tulisi apuun kaupungin olisi silti löydettävä hankkeeseen kymmeniä miljoonia markkoja ja lisäksi ylläpitokustannukset. Jos rahaa olisi paljon, niin mikä sen hauskeempaa.

Mutta kun Espoon vesiensuojeluun panostama rahamäärä on sellainen, ettei edes olemassa olevia järviä ole viime vuosina pystytty pitämään kun-

nossa. Vesi- ja viemärilaitos seurasi ennen liikelaitostumistaan järvien tilaa ja mm. hapetti talvisin hapenpuutteesta kärsiviä järviä, mutta ei tee sitä enää.

Pitkäjärvitoimikunnan aktiivisuuden ansiosta viime budjettineuvotteluissa saatiin ympäristökeskukselle säilytettyä Pitkäjärven ensiapuluontoi- nen ylläpito. (Espoon Pitkäjärvi on muutaman kilometrin päässä entisestä Kirkkojärvestä oleva kunnollinen järvi.) Rahaa tähän toimintaan ei kuitenkaan ympäristökeskukselle annettu. Espoon olemassa olevien järvien tutkimiseen ja jonkinlaiseen hoitoon tarvittaisiin vuosittain puoli miljoonaa, ja edes tätä rahaa ei tänäkään syksynä näytä löytyvän mistään. Puhumattakaan siitä, että olemassa olevia kunnan järviä alettaisiin asukkaiden iloksi kunnostaa.

Mihin on realismi ja oikeudenmukaisuus kadonnut?

OLAVI LAINE
Pitkäjärven suojelija
Espoo

Kirkkojärvi on oikea järvi

Miten voi monikymmenvuotinen Pitkäjärvi-veteraani Olavi Laine (HS 7. 11.) epäillä, ettei Espoon Kirkkojärvi ole oikea järvi siinä missä Pitkäjärvin. Molemmat kuuluvat samaan vesistöön, niin kuin Lippajärvi ja Bodomjärviin. Kirkkojärvi vain kuivatettiin "epäoikeudenmukaisesti ja epäreaalisesti" Tarvontien alta, kolmattakymmentä vuotta sitten. - Muitakin tienrakennuskeinoja olisi jo tuolloin pitänyt olla.

Kummallista on, ettei silloin lainkaan ajateltu miten tärkeä järvi ja joki on Espoon ainutlaatuiselle keskiaikaiselle monumentille Espoon kirkolle ja Espoon hallinnolliselle keskustalle. Keskusta lopahti rautatieasemaksi, kun se voisi olla kaupunki järven rannalla. Kirkolta riistettiin sen luonnollinen ympäristö, joen ja järven yhtymäkohta johon se satoja vuosia sitten rakennettiin.

Eikö olisi "oikeudenmukaista ja reaalista" palauttaa kirkolle se mikä kirkolle kuuluu ja kaupungille se mikä siltä pitäisi olla. Sillä kukaan ei ole tyytyväinen Espoon keskustan ulkonäköön. Järvi toisi huomattavan perannuksen maisemallisesti, sosiaalisesti ja virkistykseksi.

Nyt on monikymmenvuotinen

Kirkkojärvi-liike perustanut Kirkkojärvi takaisin -yhdistyksen. Edellisiä yrityksiä ovat olleet esimerkiksi vihreiden ja demareiden valtuusto- ja kansalaisaloitteet 1980-luvun lopussa sekä Helena Veltheimin tutkimus Espoonjokivöhykkeen maisemasuunnitelma 1978. Ne kariutuivat varojen puutteeseen.

Yhdistys uskoo saavansa EU-tukea 50 prosenttia ja muillakin keinoin helpottavansa kaupungin osuutta hankkeeseen. Tutkimatta ei tietenkään voi sanoa mitään kokonaiskustannuksista, mutta edelliset tutkimukset ovat pu- huneet kymmenestä miljoonasta.

Nämä rahat ovat eri rahoja kuin ne, jotka myönnetään vesistön hoitoon. Eikä Kirkkojärvellä ole mitään syytä estää yläjuoksun kunnostusta. Jos niillä ei ole ongelmia, ei silläkään. On nimittäin mahdollista, että limnologit saavat aikaan biologisesti eheän järven, joka selviää omillaan, kirkon ja Tarvontien välissä.

URSULA PALSBO
kuvataiteilija
Kirkkojärvi takaisin -yhdistyksen
varapuheenjohtaja
Espoo

Pitkäjärveläiset kamppailevat järvensä puolesta

Pitkäjärven rantamilla asuvat espoo-läiset ovat ryhtyneet yhteistoimiin, jotta rehevöityneen järven hapetusta jatkettaisiin. Vesi- ja viemärilaitos ei katso hapetuksen kuuluvan tehtäviinsä, ja ympäristötoimi ei halua lohkaista työn vaatimaa summaa niukoista toimintavaroista. Asukkaat vauhdittivat järven hapetusta ensi kerran jo 1970-luvulla.

Kaupunki, sivu B 1

TALOUS sivut B9-B11
Kauppapaikka sivut B5-B8

☎ (09) 122 2511, fax: (09) 122 622, sähköposti: hs.kaupunki@sanoma.fi

HELSINGIN SANOMAT KAUPUNKI B

Sivu 1-10

B 1

Maanantaina 12. tammikuuta 1998

Pitkäjärven hapetus uhkaa loppua

Asukkaat pelkäävät, että vuosien työ espoolaisjärven suojelemiseksi valuu nyt hukkaan

HANNELE
TARKKA-TIERALA
Helsingin Sanomat

Espoon Pitkäjärven hapetus uhkaa loppua tänä talvena, koska toiminnan rahoituksesta ei ole saastu sopuun. Kiistan osapuolelta Espoon ympäristökeskus ja vesi- ja viemärilaitos neuvottelevat tilanteesta lähipäivinä.

Vesi- ja viemärilaitos hapetti järveä vielä viime syksynä ympäristölautakunnan piikkiin. Ympäristölautakunnalle ei kuitenkaan ole osoitettu tälle vuodelle määrärahaa järven hapetukseen; rahat työn ostamiseen pitäisi lohkaista muutenkin niukoista toimintavaroista.

Vesi- ja viemärilaitos katsoo,

ettei se voi vastata järven hapetuksesta. "Meillä on kovat tuottovaatimukset, minkä vuoksi karsimme toimia, jotka eivät kuulu perustehtäviimme", perustelee vesi- ja viemärilaitoksen johtaja Pentti Sipinen.

Liikelaitokseksi 1995 muuttunut vesi- ja viemärilaitos on esittänyt, että yleinen vesisuojelu – kuten Pohjois-Espon järvien tarkkailu sekä Lippajärven ja Pitkäjärven hapetus – siirretään kokonaan kaupungin ympäristökeskuksen harteille. Työt se voisi ostaa itse valitsemaltaan tekijäiltä.

Vesi- ja viemärilaitos haluaa hoitaa itse vain kaupungin vesireitit, jotka liittyvät kaupungin vedenhankintaan.

"Olemme arvioineet, että ympäristötoimi tarvitsee vuosittain

400 000 – 500 000 markkaa yleiseen vesisuojeluun. On ikävä, että Espoo saa muutaman sadan tuhannen markan takia huonoa imagoa", Sipinen toteaa.

Kaupunginvaltuusto on toivonut, että vesi- ja viemärilaitos jatkaisi Pitkäjärven hapetusta huolimatta siitä, että rahaa järven suojeleluun ei ole osoitettu. Hapetus maksaisi tänä vuonna noin 50 000 markkaa.

Rehevöitynyt järvi

"Jos kauhea happikato uhkaa, teemme voitavamme. Ei järven saa antaa mennä hunningolle vain siksi, että kaupungissa ei osata tehdä päätöksiä", Sipinen sanoo.

"Pitkäjärvi on luontaisestikin rehevä järvi, ja se on rehevöitynyt entisestään muun muassa peltoilta valuvan ravinteiden vuoksi. Osa rantojen asutuksesta ei ole vielä liitetty viemäriverkkoon. Järvessä on liikaa typpeä ja fosforia, jotka aiheuttavat happikatoa – kalakuolemia ja si-nilevän yleistymistä". Espon ympäristösuojelupäällikkö Ritva Veltonen kertoo.

Ongelmalainen on myös Vantaan puolella oleva Pitkäsuon täyttämä, josta valuu vesiä Pitkäjärveen.

Mäelle varastoidaan voimalaitosjätettä, kertoo Vantaan ympäristösuojelutarkastaja Leena Maidel. Pitkäsuon valumista käyty kiista päättyi 1993, kun Vantaa sai Länsi-Suomen vesioi-

keudelta luvan juoksettua valumavesiä Pitkäjärveen. Lupa on Maidelin mukaan parhaillaan uusittavana.

Pitkäjärven uhkakuvana on, että Vantaa toteuttaa suunnitelmansa jätteiden polttamisesta voimalaitoksen yhteydessä, jolloin polttojätteen päätyisi Pitkäsuolle.

Moni pitää aikapommina myös Pitkäjärven pohjassa luikertavaa viemäriä, joka johtaa likavesiä Vantaalta Espon Suomeojan puhdistamolle.

Toimikunta Pitkäjärven puolesta

Espon ympäristölautakunta käsittelee helmikuussa Pitkäjärven kunnostamiseksi laadittua

HEIKKI KOTILAINEN / HS

suunnitelmaa. Keskeistä viisivuotisessa ohjelmassa on hapetuksen jatkaminen, tehokas suojavyöhykkeiden varoaminen rannoille. Ohjelman vaatimaa rahoitusta selvitetään parhaillaan.

Pitkäjärven rantamilla asuvat espoolaiset ovat herättäneet henkiin Pitkäjärvi-toimikunnan, joka vauhditti järven suojeletuimot käyntiin ensi kerran 1970-luvulla.

"Sitten alettiin vetää höpösiä ja koisata, koska yhdistystä ei enää tarvittu. Tilanne alkoi parantua pikkujulian ja toiminta käynnistettiin nyt uudestaan", Pitkäjärvi-toimikunnan puheenjohtaja Olavi Laine kertoo. Toimikunta toimi pontevasti heti perustamisensa jälkeen 1996 – ja viime vuonna käynnistyneeseen hapetukseen saatiinkin työvoittona 100 000 markkaa.

Toimikunnassa on mukana useita asukkaiden yhdistyksiä järven liepeiltä.

"Olemme tuollisamme: jos hapetus lopetetaan, menetetään kaikki, mitä on saavutettu", Laine sanoo.

Toimikunta haluaa paitsi järven happipitoisuuden parantamista myös järven ruoppausta sekä ulkoilureitistöjen rakentamista Pitkäjärven ja Lippajärven ympärillä.

Pitkäjärveläiset ovat seuranneet Espon keskuksessa virinnä hanketta palauttaa kuivahtanut Kirkkojärvi järveksi. "Vesi laskee Pitkäjärvestä Kirkkojärveen – Pitkäjärvestä on huolehdittava ensin, jos tulevaan Kirkkojärven halutaan puhdasta vettä", muistuttaa Jupperissa asuva Saini Lanu.

Karakulliolainen Aila Loippo arvostaa puhdasta Pitkäjärveä: hän reippailee järvelle pulahaakseen avantoon päivittäin. Pitkäjärven suojeelijat Saini Lanu (vas.), Olavi Laine ja Juhani Tarvas ihailevat talvista kotijärveään mieluummin runnalta.

Pitkäjärvi-toimikunta ehdottaa ruoppausta

Pitkäjärvi-toimikunta ja Jupperin omakotiyhdistys ovat kääntyneet Espon kaupunginhallituksen puoleen Laaksoahdessa si-

jaitsevan Pitkäjärven kunnan parantamisen edistämiseksi. Yhteiset vetoavat asukkaiden toivomuksiin ja niihin suunnitelmiin, joita Pitkäjärven huonon kunnan parantamiseksi on olemassa.

Kaupunginhallitukselle osoitetussa kirjeessä esitetään, että kaupungin omistama Järvenperän uimaranta pitäisi ruopata ja myös vesikasvit ja muu kasvusto ranta-alueelta pitäisi poistaa. Rehevöitynyt ja mutainen ranta on nykyisessä kunnossaan tarkoitukseensa

jokseenkin kelvoton, todetaan kirjeessä.

Pitkäjärvi-toimikunta ja Jupperin omakotiyhdistys ehdottavat lisäksi, että Pitkäjärven ja Lippajärven ympäri suunnitellun jalan- ja pyöräilytiestön toteuttaminen aloitettaisiin Laaksoahden urheilupuiston ja Järvenperän välisen osuuden rakentamisella. Kirjeessä esitetään, että työ aloitettaisiin vielä tämän vuoden puolella.

Espoon kaupunki
Ulkoilutoiminnan päällikkö
Mauri Johansson

Jupperin rantakenttä, Pitkäjärvenranta 49

KENTÄN JÄÄDYTTÄMINEN LUISTINRADAKSI

Jupperilaiset lapsiperheet ovat vuosien ajan toivoneet kentän jäädyttämistä pienten lasten luistinradaksi soveltuvaan käyttöön.

Kun sää näyttää tänä talvena suosivan, toivomme että liikuntapaikkaosastolla olisi mahdollisuus ja kalustoa kentän jäädyttämiseen.

Olemme joskus talkoovoimin yrittäneet jäädyttää kenttää, mutta todenneet, että se ei käsivoimin onnistu, vaikka on ollut VPK:n säiliöautokin apuna.

Lasten luistelua ei varmaan haittaa, vaikka kentän keskiosaa ei kaarevuuden vuoksi saisi hyvään jään.

Asukkaat ovat raivanneet pienen luistinradan järven jäälle, mutta sen pitäminen avoinna on talven mittaan vaikeaa.

Jupperin Omakotiyhdistys ry

Silve Sahlan
Silve Sahlan
puheenjohtaja

Kai Haapamäki
Kai Haapamäki
johtokunnan jäsen

Osoite
Silve Sahlan, puheenjohtaja
Tammipäänpolku 5 A, 02730 Espoo

Puhelin
koti 847 363
työ 869 6675

JOY:N 20-VUOTISJUHLANUMERO

sai paljon positiivista palautetta
lukijoilta. Pääkaupunkiseudun lehdistä
vain kaksi sen huomioi.

28.12.97

LÄNSIVÄYLÄ 19.

Juhlalehtiä omakotiyhdistyksiltä

Kaksi espooista omakotiyhdistystä on julkaisut tänä syksynä juhlanumeron. Viherlaaksolaiset ry on täyttänyt 40 vuotta ja naapurissa hallitseva Jupperin omakotiyhdistys on julkaisut 20-vuotisjuhlanumeronsa.

Viherlaaksolaisten juhlaulkaisuissa sukelletaan menneiden vuosikymmenien historiaan tavalla, josta nykyiset asukkaat saavat perspektiiviä asuinalueensa tapahtumien vaiheisiin ja ihmisiin aina vuosisadan alusta saakka. Ansiokas osuus lehdestä keskittyy nyt tekeillä olevan Kehä II suunnitteluvaiheiden mielenkiintoihin koukeroihin.

Jupperilaisten lehti JOY ei puolta

nuorempina katsele menneeseen yhtä kauas, mutta myös se tuo esille alueen keskeisen ongelmakysymyksen: Pitkäjärven tilan ja tulevaisuuden. Virkeä JOY on myös tapahtumakalenterineen elävä osa alueen tämän päivän toimintaa. Sen tekemisessä ovat mukana myös nuoret.

JOY:n päätoimittaja on Saini Lanu ja lehden hengittävästä taitosta on vastannut Saila Salonen. Viherlaaksolaiset ry:n toiminnan keskeinen hahmo on jo perustavassa kokouksessa sihteerinä toiminut Eero Artman, ja hän on ollut myös 40-vuotisjuhlanumeron päätoimittaja ja toteuttaja.

14.12.97

LÄNSIVÄYLÄ

5

Asukkaat haluavat jatkoa Kehä II:lle

Kymmenen espooista ja vantaalaista asukasyhdistystä toivoo, että Kehä II:ta jatkettaisiin Turuntieltä Vihdintielle välittömästi, kun Kehä II:n nykyinen rakennusvaihe valmistuu vuonna 2001. Silloinhan uudella kehätiellä pääsee ajamaan Länsiväylältä Turuntielle.

Omakoti- ja asukasyhdistykset ovat lähestyneet kirjeellä Pääkaupunkiseudun liikennesuunnittelu- ja järjestelmän tarkastuksen johtoryhmää, jonka ne toivovat tarkastavan seudun tiesuunnitelmia niin, että Kehä II:n jatkaminen Turuntieltä Vihdintienkautta aina Hämeenlinnantielle asti tulee kiireellisenä hankkeena mukaan pääkaupunkiseudun tieverkko-suunnitelmiin.

Kehätien jatkamista yhdistykset perustelevat mm. kovalla Helsingin seudulle suuntautuneella muurolla, joka lisää liikennettä ja ruuhkauttaa nykyistäkin tieverkkoa. Tästä on seurannut, että mm. Laaksoalahden ja Lähderannan asutokaduilla liikenne on kasvanut valtavasti.

Yhdistysten mielestä Kehä II:n jatkaminen tulisikin nostaa uusien tie- ja liikennehankkeiden osalta kärkisijalle pääkaupunkiseudulla ja koko maassa. Se, että ympäristöministeriö on poistanut Kehä II:n jatkoon seutukaavasta, ei yhdistysten mukaan pitäisi olla este sille, että tie voidaan rakentaa, kun siihen on tarvetta.

Espoon eteläosien yleiskaava-luonnoksessa Kehä II:n linjaus on edelleen mukana. Ympäristöministeriö joutuukin ottamaan linjauksen kantaa, kun yleiskaava tulevaisuudessa tulee ministeriöön vahvistettavaksi.

Espoolaisista asukasyhdistyksistä vetoomuksen allekirjoittivat Laaksoalahden huvilayhdistys, Jupperin omakotiyhdistys, Lähderanta-kilta, Veinin omakotiyhdistys ja Lippajärveläiset. Kuntarajan itäpuolelta kirjeeseen liittyivät Pähkinärinne-seura, Lounais-Vantaa-seura, Pähkinärinne, Linnaisten omakotiyhdistys, Rajatorppa-seura ja Hämeenvaara-seura. — PK

*Espoon seuraliiton
Käytännöt 27.12.97*
ES
SE

nyt KAUPUNGILLA

Jupperin omakotiyhdistys ry eli Joy on tullut 20 vuoden ikään. Jäsenlehden juhlanumero on mukava 40-sivuinen lukupaketti, josta löytää Jupperin historiaa, muisteluksia, haastatteluja, tapahtumakalenteri, peripaikallista asiaa lapsia ja nuoria unohtamatta. Tutustutaan kouluun, Pro Pitkäjärvi -toimikuntaan, kaupungin kotiseutusihiteeri Kirsti Salminen kertoo nykyajan kotiseututyöstä ja Antti Pohjolan-Pirhonen Laaksoalahden seurakuntatalon vaiheista, toiminnoista ja ihmisistä sen ympärillä. Bengt Forsberg avaa oven bel canto -laulun salattuun maailmaan.

Oikaisuja

Viime lehdessä kerrottiin erheellisesti Jupperin omakotiyhdistyksen pyöreistä vuosista. Kysymyksessä oli kuitenkin yhdistyksen Joy-lehden 20-vuotisjuhla.

TALVITAPAHTUMA

RANTANIITYLLÄ

sunnuntaina 8.2.1998 klo 13-15

HIHTOKILPAILU LAPSILLE

Sarjat: alle 5 vuotta
alle 7 vuotta
alle 9 vuotta
alle 11 vuotta
ja kaikki sitä vanhemmat

Jos ei oo lunta, kilpaillaan muuten,
silloin kelkat mukaan

ja kilpailun jälkeen kahvi- ja mehutarjoilu *Tammerterhossa*

JOKA IIKKA OTTAMAAN OSAA KOKOON KATSOMATTA!

Koko maan kattava palvelu kirjapaino- ja konttori-
papereiden sekä kirjekuorten toimituksissa.

JE

PAPERITUKKULIIKE

J.ELIASSON OY

SANTARADANTIE, 01370 VANTAA
PUHELIN (09) 4761 4100, TELEFAX (09) 4761 4130

10

SIGNE HEIKKILÄ

JUPPERIN GRAND OLD LADY

Jupperissa 1940-luvulta 80-luvulle asunut ja vaikuttanut Signe Heikkilä on jättänyt 'kädenjälkensä' niin moneen seudun sosiaalisen elämänlaadun parantamiseksi tähtäävään asiaan, että häntä voidaan hyvällä syyllä nimittää Jupperin "Grand Old Ladyksi", vaikka hän itse vaatimattomana ihmisenä torjuukin kaikki arvonnousut. Jupperin koulu, Laaksolahden seurakuntatalo ja sen kirkonkellot, Laaksolahden Martat ja Jupperin Omakotiyhdistys ovat saaneet hänen ansiostaan vetoa ja tukea asioiden eteenpäin viemiseksi ja seudun yhteiskunnallisten palvelujen kehittämiseksi.

Oman koulun saaminen Jupperiin oli suuri operaatio, johon mm. sisältyi suomalaisissa oloissa harvinainen koululakko, joka toi Jupperin kouluongelmat koko valtakunnan tietoisuuteen Helsingin Sanomien välityksellä. Kaikesta huolimatta koulu perustettiin Rastalaan. Jupperin oman koulun saaminen lähti vasta käyntiin, kun Rastalan koulussa perustettiin erillinen johtokunta asiaa ajamaan. Tämän johtokunnan puheenjohtajaksi valittiin Signe Heikkilä.

Laaksolahden seurakuntatalon ja kirkonkellojen taustalta löytyy Laaksolahti-Jupperin ompeluseura, joka toimintansa päätavoitteeksi asetti varojen keruun seurakuntatalon hankkimiseksi. Tämän seuran vetäjänä toimi yli 20 vuotta Signe Heikkilä. Ompeluseura järjesti niin ikään keräyksen kirkonkellojen saamiseksi.

Martta-työssä mukana olleelta Signe Heikkilältä kyselivät paikkakuntalaiset mahdollisuuksia perustaa paikallinen yhdistys. Signe ryhtyi toimeen ja vuoden 1968 alkupuolella perustettiin Laaksolahden Marttayhdistys ry.

Jupperin Omakotiyhdistyksessä Signe Heikkilä oli 1950- ja 60-lukujen vaihteessa nelisen vuotta johtokunnassa ja vuoden yhdistyksen rahastonhoitajana.

Tuusulan tyttö alkuaan

Signe Heikkilä kertoo syntyneensä Tuusulan Ruotsinkylässä. Hän sanoo kylän olleen nimensä mukainen: kaikki asukkaat heitä lukuunottamatta olivat

ruotsinkielisiä. Asia lienee vaikuttanut siihen, että perheen kaikki lapset saivat ruotsinkieliset etunimet.

- Ensimmäisiä muistojaani lapsuudesta on, miten isä tuli kertomaan äidille, että me olemme nyt saaneet itsenäisyyden. Minäkin, joka olin vasta 5-vuotias ymmärsin vanhempieni ilmeistä ja ilosta, että jotain hyvin suurta on tapahtunut, Signe muistelee.

Hänen isänsä oli tilanhoitajana suurella tilalla, jossa oli paljon hevosia ja karjaa. Tilan isäntä oli sairautensa vuoksi usein hoidettavana ulkomailla, joten suuren tilan hoito oli isän vastuulla lähes kokonaan. Signen ollessa 16-vuotias perhe muutti Tuusulasta Helsinkiin.

Vuonna 1938 Signe avioitui Armas Saarisen (sukunimi muutettiin vuonna 1958 Heikkiläksi Armas Saarisen isän kotiti-

lan mukaan) kanssa. Koti perustettiin Mannerheimintien varteen, Nordenskjöldinkadun kulmaan.

Sota-aikana avioliiton ensimmäiset vuodet

Talvisodan syttyessä Signe ja Armas Heikkilä ehtivät olla vuoden verran naimisissa. Armas Heikkilän työskennellessä tärkeässä tehtävässä sotatarviketehtaassa, Sytytin Oy:ssä, hän ei joutunut rintamalle. Talvisodan ajaksi Sytytin muutettiin Kauklahteen.

- Se olikin aikamoinen operaatio. Päiväsaikaan ei pommitusten vuoksi uskallettu kalliita koneita siirtää, vaan se tehtiin yön pimeydessä, Signe kuvailee.

- Mekin jouduimme muuttamaan Kauklahteen, josta Sytytimen henkilökunnan käyttöön otettiin kaikki kesämökit ja

työväentalot ja vastaavat. Saimme filmitähti **Hanna Tainin** kesäasunnon. Mökki oli kylmä kuin mikäkin, vain yksi pieni lämmitettävä kamari, ja siinä me sitten asuimme.

Signe joutui olemaan hyvin paljon yksin, koska hänen miehensä matkusteli kierrellen ympäri Suomea hankkimassa koneita eri tehtailta Syyttimen käyttöön.

- Kerran tuli käsky viedä lisää vaatteita tehtaalle lähetettäväksi sieltä eteenpäin mieheni silloiseen olinpaikkaan. Syytyn oli tarkasti vartioitu ja sotilas oli portilla pistimen kanssa kysymässä, mihin neiti on menossa mustan kassinsa kanssa. Sanoin, että soittakaa johtajalle, hän kyllä tietää. Johtaja antoi luvan tehtaalle pääsyyn, ja tuli minua puhuttelemaan: "Mitä rouva Saarinen tekee?" Vastasin, etten yhtään mitään, olen vain kotona. "Ei nyt saa olla yhtään ihmistä joutilaana, tänne vaan töihin".

- Jouduin ensin kolmivuorotyöhön ravintolan kassaan, jossa vuoro vaihtui yölläkin. Yhtenä yönä minut pysähdytti eräs suojeluskuntalainen: "Mihin se neiti tähän aikaan hiihtelee?" Hiihdettyä tulikin paljon, koska työmatkaa oli muutama kilometri, Signe vakuuttaa.

Hän kertoo työnteon käyneen voimille, kun välillä joutui 19 tuntiakin istumaan yhtä mittaa seuraavan tuuraajan estyessä pommitusten takia tulemasta työvuoroon. Lopulta Signelle järjestyi tehtaan konttorista kirjanpitäjän paikka.

Kauklahdesta muutto tapahtui huhtikuussa välirauhavuonna, jolloin Syytinkin muutti takaisin Helsinkiin.

- Oli se kyllä kovaa aikaa. Onnettomuuksia tapahtui paljon, ja Moskovan Tiltukin ilmoitti välillä, että kyllä me tiedämme, missä Syytyn sijaitsee. Turvatoimet olivat ankarat, sisällä oli oltava, mitään liikuskelua ei tehtaan ympärillä saanut näkyä, Signe kertoo.

Työnsä ohella hän toimi ensiapusisarena suoritettuaan kaksi

Punaisen Ristin sotaan valmistavaa ensiapukurssia.

- Pommituksien aikana ryöivät naiset peloissaan koneiden alle. Pidin heistä kiinni ja rauhoittelin. Itse en pelännyt. Sitä ihmeteltiin - kuinka tuo on niin rohkea. En tiedä, mistä rohkeutta sain, mutta mitä suurempi vaara, sitä enemmän sain voimaa, Signe kuvaa.

Muutto Jyväskylään

Kauklahdesta muuton jälkeen Heikkilät ehtivät asua Helsingissä vain vuoden verran, kun Syytyn muutti Raumalle.

- Meille tulikin 'tänka pä'. Olisi muutettava Raumalle, emmekä olisi millään halunneet sinne lähteä, Signe huokaa.

Armas Heikkilä oli aikoinaan ollut lentokonetehtaalla suunnittelijana, ensimmäisiä lentokonesuunnittelijoita Suomessa. Tästä tulikin ratkaisu ongelmaan, koska valtion Jyväskylään perustamassa syytintehaassa oli johtajana tuttu mies, joka alkoi soitella ja houkutella Heikkilää Jyväskylään luvaten sieltä hyvän paikan ja aseman. Vaihtoehtoja vertailtaessa Jyväskylä voitti Rauman.

Jyväskylään muutettiin vuonna -41. Siellä syntyivät molemmat pojat, Tapio ja Timo.

Vaikka Jyväskylässä oli kaikki erinomaisesti, eivät Heikkilät sinne kotiutuneet. Ennen sodan loppua sieltä ei kuitenkaan voinut lähteä. Heti rauhan tultua Armas Heikkilä sanoi itsensä irti, ja lähdettiin takaisin Helsinkiin.

Jupperiin rakennettiin pysyvä koti

Heikkilät muuttivat Helsinkiin Signen äidin luo syksyllä -44.

- Jupperi oli tullut jo aiemmin mukaan kuvaan. Oltiin ajateltu omaa osaketta, mutta tulikin mieleen, että kun pojat olivat pieniä, olisi kiva asua maalla, jospa ostettaisiinkin huvilapaikka, Signe kuvailee.

Armas Heikkilä, joka innokkaasti seurasi lehti-ilmoituksia, huomasi Jupperin paikan.

- Pyysimme töistä vapaata

yhden syksyisen iltapäivän ja polkupyörillä lähdettiin katsomaan Jupperin tonttia. Kahlatiin Riihiniityntien metsää paltalle. Ei ollut mitään polkuja, risujen poikki pyörillä kuljettiin. Ihastuin niihin koivuihin, ja ajattelin, että tämä on ihana ja niin suuri tontti. Se ostettiin.

Tontilla oli vain pieni vaja, johon muutettiin, ja alettiin rakentaa saunaa, joka valmistui syksyllä.

- Mieheni tuumasi, että mitä sitä takaisin mummun luo muutetaan; tässä on kaunis huone, kahden ikkunan kanssa, ihan talviasuttava ja lämmin. Tässä saadaan olla omassa oloissamme ja pojat saavat olla maalla. Niin päätettiin jäädä, ja siitä se jupperilaisuus alkoi. Ensin kesämökissä kesäisin ja pysyvästi vuonna 1945 rakentamassamme omakotitalossa.

Jupperin tontti ihastutti puustolla

Signe kehuu, miten heidän tontillaan oli ainakin 150 puuta. Tontti oli ikään kuin kolmessa osassa, yksi osa metsää, yksi puutarhaa ja yksi rakennusta sekä pihaa.

- Se oli niin ihana tontti, kun siinä oli ne puut ja oma rauha, Signe ihastelee.

Hän kertoo, miten tontilta lähti hurja polku, jossa oli juuria ja kiviä. Nyt siinä on valaistu kävelytie, joka menee alas Veininkadulle.

- Me kuljimme aina sitä pimeää polkua, josta tunsin jokaisen kiven ja juuren. Oli lätäköitä ja liukkaita paikkoja. Pian lapsetkin tottuivat sitä kulkemaan.

Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenkortti vielä tallella

- Kyllä me toimittiin yhdistyksessä paljon aikanaan. Jäsenkorttikin on vielä tallella. Olin rahastonhoitajanakin yhden vuoden, kun ketään ei siihen hommaan saatu. Taisinpa olla johtokunnassakin useamman vuoden, koska muistan, että meilläkin niitä kokouksia pidettiin. Siihen aikaan kokoonnuttiin

vuoroin kunkin kodissa. Minulla on valokuvakin silloisesta johtokunnasta, mutta en sitä löytänyt, vaikka etsin tätä tapaa-mistamme varten.

Signe muistelee Frans Hemmingin olleen silloin puheenjohtajana ja kertoo, miten aina tavatessa puhuttiin omakotiyhdistyksen asioista. Hemming oli erittäin innostunut yhdistyksen toiminnasta.

Nykyinen koti Viherlaak-sossa

Signe muutti leskeksi jäätyään 80-luvun loppupuolella Viherlaaksoon, ja viihtyy kauniissa kodissaan, vaikka Jupperi onkin aina mielessä. Nyt asuu Jupperin talossa toinen pojista, Tapio Heikkilä, joka on palotarkastajana Espoon kaupungin palolaitoksella.

Pitkäljärven VPK:sta saivat molemmat pojat virikkeen myöhemmälle uralleen. Tapion poika, Janne, jatkaa perinteitä ja on tätä nykyä PjVPK:n nuori-so-osaston johtajana.

Signe kehuu PjVPK:ta, jonka toiminnassa aikoinaan koko perhe touhusi mukana.

- Palokunta kerää toiminnal-laan nuorisoa pois kadunkulmista ja kaikesta siitä pahasta, jota nykyelämästä kyllä löytyy. Aktivoi heitä toimimaan yhteis-kunnan hyväksi.

Toinen pojista, Timo, asuu Oulussa ja on Oulun palo- ja pelastustoimen toiminnanjohtaja. Hän oli YK:n kutsumana asiantuntijana runsaat neljä viikkoa Indonesiassa siellä val-linneiden valtaviens metsäpalojen vuoksi. Timo Heikkilä on ni-menomaan metsäpaloihin eri-koistunut asiantuntija.

Signellä on neljä lastenlasta. Tapiolla on kaksi poikaa ja Timolla kaksostyttyt.

Päivät kuluvat taloustöitä tehdessä ja ristikoita ratkoen

Vaikka ikää onkin jo yli 80 vuotta, Signe hoitaa itse koko taloutensa ikkunanpesua myöten huolimatta siitä, että asunnossa on monta suurta ikkunaa ja lasitettu parvekekin. Hän leipoo

paljon, joulun kakut ja pikkuleivät on jo leivottu.

- Kyllä minulle tarjotaan apua, mutta olen kiittänyt ja sanonut, että niin kauan kuin jaksan itse, haluan tehdä. Voi tulla päivä, jolloin pyydän apua. Silloin on hyvä, jos sitä saan. Mutta se juuri pitää pirteänä, kun on jotakin tehtävää. Laittelen kaikki ruoat itse ja on sanot-tava, että vaikka syönkin vähän, syön hyvää, Signe kehuu.

Hän kertoo kokeilevansa paljon uuttakin, lehdissä löytyy erilaisia reseptejä. Mutta yksi perinneruoka on ylitse muiden -määmi, jonka Signe kertoo aina itse valmistaneensa. Tätä herkuua hänen poikansa vielä isoina miehinäkin pääsiäisenä kysyvät.

- Näin ne päivät kuluvat. Olen myös kova ratkomaan ristisanatehtäviä, se on mieluinen ajankulu. Siinä pysyy aivot vireänä. Aivoille on tärkeää saada työskennellä - niitä pitää käyttää, Signe painottaa.

Hän lukee myös paljon lehtiä, koska silmät ovat jo sen verran heikot, että muu lukeminen on jäänyt vähemmälle. Television katselussa on myös varottava liiaksi rasittamasta silmiä, joten ohjelma- valinta on tarkkaa. Sen sijaan radion kuunteleminen miellyttää, sieltä tulee paljon kiintoisaa asiatietoa ja hyvää musiikkia.

Ulkoilu on jäänyt vähemmälle jalkaleikkauksen jälkeen. Silti hän itse hoitaa kaupassakäynnit, posti- ja pankkiasiat.

Marttatyö ja seurakunnassa työskentely sydäntä lähellä

Marttatyöstä kiinnostunut Signe innostui liittymään marttoihin naapurin rouvan kertoessa aikovansa lopettaa Helsingin Mar-toissa käynnit syyspimeiden tullen. Signe tuumasi, että älä lopeta, minäkin liityn ja kuljetaan yhdessä.

- Yhdessä kuljettiin seitsemän vuotta. Sitten eräs tuttu rouva sanoi minulle kerran bussissa, että miksei perustettaisi marttoja tänne, niin minäkin liittyisin. Meni kai toista vuotta, kun hän taas muistutti asiasta. Aloin

11.4.63

PITKÄJÄRVEN

OMPELUSEURA

Pitkäljärven ompeluseuralla on taas tavanomaiset kevätkiireensä. Myyjäiset aiotaan pitää 5 päivänä toukokuuta. Tavaravälikoima nou-dattelee suurimpiin entisiä lin-joja. Käsitöiden lisäksi meillä on kotileivonnaisia, sekä suuren suosion saavuttaneet pika-eräpäiset ym. ym. Koska silloin on itäpäivä ja päiväkahvin aika, niin kahvin voi mainiosti juoda myyjäisten yh-teydessä. Monet perheet viettävätkin tämän myyjäispyhän itäpäivän täten ja samalla kannattavat ompeluseuramme työtä.

Meillä on paljon ystäviä, jotka tukevat työtämme vuodesta toiseen monin eri tavoin ja lahjoit-tuksin. Otamme heidän apunsa suurella kiitollisuudella vastaan. Meidän työmme täällä Pitkäljärvellä on puoleksi diakonia- ja puoleksi nuorisoin hyväksi tehtyä työtä. Nuorille kerhoilaisille ja partiolai-sille, jotka kokoontuu myös seurakuntatalossamme olemme anta-neet avustuksen rahana. Näillä varoilla he saavat harkkia askarte-lutarvikkeita ym. omiin kerhoitoi-hinsa.

Diakoniatyön avustuskohteita meillä löytyy niin paljon, että em-me pysty antamaan apuamme siinä

Pitkäljärven Jatk. siv. 3
kemästämme työstä. Se antaa niin paljon. Onhan myös virkistä-vää tehdä jotakin ansiotyön ja kodin ulkopuolella. Aikaa riittää varmasti, jos vain tahdomme ja osaamme järjestää asian niin. Kai-ki riippuu vain omasta tahdostam-me.

määrin kuin sydän toivoisi. On niin paljon sairautta, leskeyttä, van-huutta ja muita vaikeita olosuh-teita missä pieninkin apu olisi niin äärettömän tervetullutta.

Monet ovat ne kyvyneet, jotka ovat vuodatettu puolin ja toisin, kun ompeluseuramme jäsen on poikennut pienen lahjansa kanssa vaikeuksissa olevan tuo. Kuinka hartaasti toivoisimme, että voisim-me antaa paljon enemmän ja useammin kuin sen teemme. Olem-me kuitenkin huomanneet, että sek-in jo tuntuu lohduttavalta kun käymme heidän luonaan.

Kaiken tämän voisimme tehdä paljon tehokkaammin, jos meitä olisi enemmän. Näin on varmaan asian taita kaikissa Espoon seura-kunnan ompeluseuroissa. Meillä on kaikilla sama toivomus: Jospa meitä olisi enemmän!

Olemme niin iloisia jokaisesta uudesta jäsenestä, jonka saamme keskuuteemme. Tule Sinäkin nuori, tai vähemmän nuori, sillä meistä ei kukaan ole vanha. Tule meidän kanssamme tekemään tätä työtä! Me säämmme niin paljon hyvää mieltä ja monasti suurta iloa te-

Jatkuu sivulla 4

Me täällä Pitkäljärvellä kokoonnumme joka torstai klo 19. Koko-onnumme vielä toukokuun loppuun, joten ehdit vielä hyvin mukaan. Kesällä meillä ei ole toimintaa, mutta oloitamme jälleen syyskuussa.

Joka antaa, hän paljon saa. Tä-mä työ on antamista.

Puheenjohtaja

soitella ylempiin instansseihin ja kyselemään neuvoja. Siitä se sitten lähti, Signe selvittää.

- Ensi helmikuussa täytämme 30 vuotta. Ei se mikään suuri yhdistys ole, mutta hyvin se on toiminut. Meillä on huomenna joulujuhla Laaksoalahden Seurakuntatalolla, jossa Martat ovat aina kokoontuneet.

Jotkut ihmiset ovat sellaisia, että innostuvat uusista asioista ja joutuvat aina mukaan erilaisiin vetäjän tehtäviin...

- Siitä olen iloinen, että minulla on siinä kouluasiassa kädenjälki. Se oli niin tärkeä asia ja taistelemisen koulusta niin suuri prosessi, ettei kukaan nykyään voi kuvitella. Helsingin Sanomatkin kirjoitti Jupperin koululakosta ja Kari Suomalainen piirsi. Aivan ainutlaatuinen juttu silloin.

- Tunnen hyvin suurta lämpöä aina kun menen sen koulun ohi. Se on niin komea ja suuri, ja olen kiittollinen, että olen osaltani voinut toisten joukossa vaikuttaa asiaan, Signe kiittelee.

- Myös se kellojuttu, jota puuhasin, on jäänyt mieleen. Ei sitä oikein tajunnut, miten aina joka paikkaan tulinkin menneeksi ja puuhanneeksi.

Muutettuaan Viherlaaksoon Signe kertoo käyneensä vielä jonkin aikaa seurakuntatalossa diakoniapiiriä johtamassa.

- Leivon edelleen Marttapäiriin tilaisuuksiin, ja taas on hiivaleivät tilattu. Kuulun niin ikään Viherlaakson lähetyspiiriin, ja pian tuleviin myyjäisiin on myös jo hiivaleivät tilattu. Ne menevät aina heti käsistä. Leivon ne samana päivänä, ja vien lämpöisinä myyjäisiin - houkuttelevat jo tuoksullaan, Signe kehuu.

Signeä kuunnellessa tulee mieleen, että jotkut ihmiset ovat sellaisia, että innostuvat uusista asioista ja joutuvat aina mukaan vetäjäksi erilaisiin tehtäviin. Heistä ikään kuin säteilee voimaa, joka magneetin lailla vetää puoleensa, kun tarvitaan tarmokasta edelläkävijää.

Kirkonkelloa hankitaan Pitkäjärvelle

Tammikuun 18 päivänä oli Pitkäjärven seurakuntatalolle kutsuttu koolle Jupperin ja Laaksoalahden asukkaat neuvottelemaan oma-toimisesta kirkonkellojen hankkimisesta seurakuntataloon. Kirkkovaiktuusto oli nimittäin aikoinaan myöntänyt varat tapulirakennusta varten ja esittänyt toivomuksen, että seurakuntalaiset yrittäisivät itse hankkia kellon. Vastaava toivomus oli esitetty Kaunlaisten tapulirahojä myönnettävässä.

Kellokokouksen avauksen suoritti rovasti Niilo Mustala, joka loi katsauksen Pitkäjärven seurakuntatalon rakennusvaiheisiin. Pastori Olavi Päivänsalo esitti mielenkiintoisen kuvauksen Isonvihan jälkeisiltä vuosilta, jolloin Pornaisten seurakunnan kirkonkellon olivat "emännät" kehränneet kokoon ja häät vetäneet kirkon mäelle". Huvilayhdistyksen puheenjohtaja Eino Helminen toi paikkakuntalaisten tervehdyksen ja kehoitti paikkakuntalaisia käyttämään puheenvuoroja asiasta. Alkaneessa keskustelussa, jota Helminen johti, kannattivat seurakuntalaiset innokkaasti keräyksen suorittamista ja seuraava toimikunta valittiin asiaa suunnittelemaan: puheenjohtajana pastori Erkki Karikoski ja jäsenenä liikennöitsijä Eino Helminen, kirvesmies Väinö Selkäilä, postinkantaja Anna Timonen, rouvat Signe Heikkilä, Saimi Bergman ja Helmi Helander sekä pastori Olavi Päivänsalo.

Kellokeräys alkaa Pitkäjärvellä

Kuten lehdessämme on aikaisemmin kerrottu, puuhaavat Laaksoalahden ja Jupperin asukkaat alueella sijaitsevan Pitkäjärven seurakuntataloon kirkonkelloa. Paikkakuntalaiset ovat kauan käyneet omalle kirkonkellolle seurakuntataloa. Varsinkin naisväki on vuosikausien ompeluseuratyöllä luonut sekä aineellista että henkistä pohjaa tälle hankkeelle. Pari vuotta sitten piispa Martti Simojoki saattoikin vihkiä Pitkäjärven seurakuntatalon monipuoliseen käyttöön. Se oli ilon ja kiitoksen päivä paikkakuntalaisille. Tiettävästi ensi kesän kuluessa valmistuu seurakuntataloon tapulirakennelmeikin. Mutta jouduttaakseen kellon saamista tuohon tapuliin

paikkakuntalaiset ovat jälleen ryhtyneet omatoimisesti ja reippaasti puuhaan.

18. 1. 1962 pidettiin seurakuntatalossa yleinen kokous, jossa yksimielisesti ja innostuneesti kannatettiin keräyksen suorittamista hankkeen toteuttamiseksi. Samassa kokouksessa valittu keräysoimikunta on sen jälkeen toiminut reipasti. Rahankeräyslupa on myönnetty kuului maaliskuun ajaksi. Keräysalueet on jaettu, kerääjät nimetty ja paikkakuntalaisille monisteilla ilmoitettu pian tapahtuvasta tempauksesta. Seurakuntalaiset, niin vanhemmat kuin nuoremmatkin, ovat uhrautuvasti tulvanneet antaa aikaansa tämän kelloasian hyväksi. Keräysoimikunta toivoi kaikkien paikkakuntalaisten myönteistä suhtautumista asiaan kerääjien saapuessa heidän kotihinsa lähiaikoina.

ES 2.3.1962

Ole oma itsesi. Kuka muu siihen paremmin kykenisi?

- Frank J. Giblin II

Elämän kysymyksiä itsenäisyyspäivän jälkitunnelmissä
Itsenäisen Suomen lähes yhdenkätisenä kansalaisena ja lähellä olleen itsenäisyyspäivän jälkitunnelmissä Signen mielessä on pyörinyt kysymys: miksi nykyään on niin paljon näitä protesti-ilmiöitä?

- Katsellessani televisiosta itsenäisyyspäivänä sankarihaudoille marssivia ylioppilastoukkoja ajattelin, miten meillä on niin paljon hienoa nuorisoa - sydäntäni sykähdyttää nämä nuoret. Mutta taas tulee uutisia, kuinka ollaan protestimielellä turkistarhoilla tai ravistelemassa presidentinlinnan aitoja. Nämä nuoret mielenosoittajat, "ketuihmiset" ja tagien töhriäjät niin surettavat, Signe pahoittelee.

Signe sanoo seuranneensa itsenäisyyspäivän ohjelmia ja niissä esitettyjä asioita syvän kiittollisuuden nousesta mieleen.

- Katsoin televisiosta ohjelman viimeisistä sotakorvauksista. Jokaisen suomalaisen olisi pitänyt se nähdä. Poikani Tapiokin kertoi hämmästyneensä siitä

materiaalimäärästä, mitä meidän piti tuottaa. Ohjelmassa myös kerrottiin, että samalla kun piti asuttaa yli 400.000 evakkoa, piti myös valmistaa satoja omakotitaloja venäläisille - valmiita koteja - ja oma maa oli ilman asuntoja. Se tavaramäärä, mitä sinne meni, ne kalliit laitteet ja ennen kaikkea ne valtavat ponnistelut kaiken sen aikaan saamiseksi, olivat uskomattomia, Signe ihmettelee.

- Olen usein puhunut näistä asioista nuorilleni, selittänyt, miten mummu on elänyt sellaisen ajan, jolloin kaikessa piti säästää, ei mitään saanut heittää hukkaan. Ovat vain kohautelleet olkapäitään - aina se mummu puhuu noita samoja asioita. Mutta kun katsoivat sen sotakorvausfilmin, niin kyllä ymmärsivät. Kyynele tuli silmiin - miten me ollaan selvitty, Signe kuvailee.

Hän ihmettelee nykyistä valtion taloutta ja suuria velkoja. Elämästä ei enää selvydytä ilman velkaa ja lisää tehdään.

- Miten silloin selvydyimme: sotaa käynyt maa, menetetty paljon alueita, asutettu isot

määrät karjalaisia, ja samalla suoriuduttu suurista sotakorvauksista? Työllä, teimme harvivoimain työtä. Nyt on niin paljon työttömiä - se ajattelutaa.

- Me olemme sellainen huoltovaltio. Kaikki on yhteiskunnan maksettava. Silloin oli suuria perheitä eikä mitään avustuksia, kaikki vain hoidettiin itse. Kaiken sen sodanjälkeisen uurastamisen tuloksena saavutetussa hyvinvoinnissa eläneet nuoremmat sukupolvet eivät ole osanneet arvostaa niitä saavutuksia.

- Joskus tuntuu, että tämä yhteiskunta on rappioittanut itse itsensä. Ennen työstä saatiin toimeentulo, nyt ei työllä ole enää arvoa. Suomesta annetaan kuvaa hyvinvointivaltiona, mutta on valheellista elää velalla hyvin, Signe pääättelee.

Jupperi muistoissain...

- Yksi hauska muisto tulee mieleen siltä ajalta, kun Åke Wikströmin sininen bussi kulki Laaksohäntien tietä. Yhtenä aamuna olin taas menossa kaupunkiin (Helsinkiin) ja kuljettajana oli Bertil Lindgren, oikein mukava ihminen, aina vitsikäs, oikein velmu.

- Siihen tuli sitten Aili Backman kysyen Lindgreniltä: "Onko siellä autossa perunapussi, kun mun poika Åke meni Hankkijalle ja lähetti siemenperunoita. Tällä bussilla ne piti tulla." "Ei täällä ole mitään siemenperunapussia", Lindgren vastasi. Aili Backman päivitteli, että mikähän siinä nyt sitten meni pieleen. Lähti siitä kotiin päin kulkemaan. Lindgren kohta huusi perään: "Rouva Backman, täällä olisi kyllä yksi laatikko siemenperunoita, kävisiköhän se?" Rouva Backman ihmettelämään, miksei heti sanottu. "No, rouva Backmanhan kysyi perunapussia, mutta eihän täällä pussia ollut, vaan laatikko", Lindgren sanoi.

- Siinä ensin katsottiin pahasti, mutta ilonpilke Lindgrenin silmäkulmassa muistutti, että hän teki näitä jekkuja aina. Backmanin rouva otti laatikkonsa ja lähti hymyillen matkaan, Signe nauraa heläyttää.

11.4.1963

KEVÄT TULEE

Se tulee sittenkin, — kevät linnut. Päivisin aurinko paistaa mittain. Selviä merkkejä on jo näkyvässä. Vaikka ei otetakaan huomioon ilman lämpenemistä, joka tapahtuu kovin vastahakoisesti, tavallista paljon myöhempään kuin moniin vuosiin.

Linnut ovat niitä kevään sanantuoja, vaikka pakkanen ja kylmä ilma jatkuisi, niin mikään ei estä näitä kevään ensimmäisiä viestintuoja saapumasta maahamme. En simmaisella viikolla maaliskuussa ilmaantui lintulaudattemme arka yksinäinen mustarastas. Salaa se kävi syömässä ja lensi nopeasti piiloon. Ei se silloin vielä laulanut. Liekö se sama yksinäinen, joka nyt joka ilta laulaa kuusen loitti tulipunaisena. Kirkaana ja turmeleista mustarastaa laulaa.

Maaliskuun lopulla ilmaantui myös eräseen suureen vanhaan koivuun komea palokärki. Pää heiloittaa tulipunaisena. Kirkaana ja voimakkaana kajahtelee sen keväinen kutsu -ku-ik, ku-ik. Väliä sen taas pitää voimansa tunnossa pärjyyttää prrrr, prrrr. Tämä on varma kevään merkki. Juuri tässä samaisessa koivussa joka on Jupperin ja Rastaaian rajalla on nähty tänä talvena useamman kerran teeriä, joka kuusikin teerä yhtäikaa. Siinä ne kurkottelevat niin että oksat taipuvat niiden painosta, ja syövät urpuja koivuista. Kaksi metsoa on myös suorittanut vierailun tänän talvena samotta koivun oksilla.

Tämä koivu on muuten harvinaisen iso. Oikea koivuvanhus. Vainosti seisoo erään kallion juurella ja ikää sillä on varmasti paljon päätellen sen mahtavasta kaaman peittävästä rungosta. Tähän koivuun, joka on paljon muita korkeampi istahtavat mielellään kaikki

linnut. Päivisin aurinko paistaa koko päivän sen suurta latvustoa ja iltaisin kun aurinko laskee, niin romanttisesti riippuvat lehvät. Aikukesan kuulakkaina itoina kaikki kukahtee sen lehvistössä, josta sen ääni kaikuu yli lintujen liveryksen.

"Puutarhassamme on myös kulkeneet ahterasti metsäjänis. Se esuu jossain aivan lähistöllä, koska olemme nähneet sen usein. Yhtenäkin iltana paljon ennen pimeään tuloa kävi se syönnökseltään raskaasti toikkien pihan poikki. Perheenlisäystä on nimittäin aivan kohta odotettavissa. Vaikka Jupperi — Rastaaia on meikoittuun asutua on kuitenkin vä-

Jatkuu sivulla 4

Kevät tulee

Jatk. siv. 5

liin jäänyt pieniä metsäalueita, josta voi hyvin seurata Tapiolan korjan edesottamuksia. Pihallamme on käynyt hirviä, kettuja ja metsä-sikoja pienimmistä puhumattakaan joiden touhuja olemme saaneet omin silmin seurata. Lintulauta on ahterassa käytössä ympäri vuoden. Siinä käyvät ilonamme monenlaiset rikuttajat. Oravat ovat kesyntyneet niin, että tulevat sisälle osti ruokaa kerjäämään jos ovi jää auki.

Kesäisin ilan hämärissä taaper-taa siiliperhe myös omalle ruoka-paikalleen pullan ja maidon ääreen.

Paljon iloa ja rattoa on meillä näistä metsän ystäväistämme. Jokaisesta muuttolintua odotamme ilolla ja aina on se päivä merkittävä, jolloin näemme keväisin taas ensimmäisen leivosen tai västäräkin. Ei se tunnu mitenkään tavanomaiselta, vaikka se toistuukin joka kevät. Sillä on aina oma riemunsa ja uutuutensa, niinkuin kevät itsekin on.

SH

Wikströmin linjan ilmaiset kuljetukset joulukirkkoon ovat myös pysyneet mielessä. Bussin konepellin päälle ilmestyi aina pieniä paketteja, erilaisia pikkulahjoja kuljettajalle.

Signe muistaa, miten elämä oli hyvin kodikasta ja läheistä siihen aikaan. Ajat ovat muuttuneet - silloin kaikki tunsivat toisensa ja tiesivät toistensa vaikeudet ja tarvittaessa autettiin.

- Muistan niin hyvin, miten sotien jälkeen jonkun rakentaessa mentiin kysymään, jäikö sulta yhtään sementtiä tai kalkkia yli, onko yhtään ylimääräistä naulaa tai jotakin muuta. Kun kaikesta oli puute, se ikään kuin jaettiin keskenämme. Se oli hyvin positiivista aikaa, Signe muistelee.

- Jupperissa ei tainnut olla muualla puhelinta kuin Elannossa, kun me se saatiin. Koko silloinen Kuusitie (nyk. Vahve-

rotie) kävi meiltä soittamassa. Kerran näitä menneitä muistelllessani totesinkin, että niihin aikoihin olin joutunut jokaiseen taloon hommaamaan lääkärin. Vaikka olisi ollut perhejuhlat meneillään, oli tarpeen vaatiessa lääkäriä soiteltava. Kerran jouduttiin eräs sydänkohtauksen saanut kantamaan paareilla alas Backmanin kulmaan asti, kun tie oli tukossa ja auraamatta eikä ambulanssi päässyt perille.

TEKSTI ja KUVA: Saini Lanu

(Tekstin lomassa olevat lehti-leikkeet on poimittu ESPOON SANOMISTA eri vuosilta 1960-luvulta)

TROMBITUULI ISKI JUPPERISSA

Maanantaina 22.9.1997 navakanraikkaan syksyisen luoteistuulen katkaisi Kaivoskujan tienoilla yht'äkkäinen koillisesta tullut voimakas puhuri, joka pakotti notkeat koivut latvastaan vaakasuoraan ja pölyytti kuivuneet oksat ja löyhtyneet lehdet lennokkaaseen menoon.

Harmaa savunnäköinen pölypilvi syöksyi Orasjärven Kaivokuja 8:n tontin yli, mellahti omenapuissa ja iski Kaivoskuja 10:n tontilla seisovan ikikuusen kimppuun. Ei kestänyt juuristo eikä naapuripuiden tuki. Kaikki menivät nurin - myöskin laho koivu, joka oli säästetty palokärjelle ruokailupuuksi.

TIETOKIRJASTA:

Paikalliset pyörremyrskyt, joista käytetään nimityksiä **trombi** (Euroopassa) ja **tornado** (Amerikassa) syntyvät yleensä kostean lämpimän sään vallitessa. Ilmestyessään näkyviin trombi tai tornado on yleensä rajusti pyörivä, suppilomainen, kiemurteleva patsas, yletty tavallisesti maanpinnasta yläpuolella olevaan ukkospilveen. Ilma kiertää suppilon kehää tavallisesti myötäpäivään jopa 130-140 m/s eli n. 500 km:n tuntinopeudella. Suuret esineet, esim. puut ja eläimet, voivat tempautua mukana jopa kilometrien päähän. Suppilo voi myös äkkiä irrota maasta ja katkoa puita keskeltä. Suomessa trombit ovat yleensä varsin pienikokoisia, mutta saattavat aiheuttaa tuntuja vahinkoja.

TORNADOSTA:

"Kun tornadon kärki koskettaa maata, se jättää maisemaan täydellisesti tuhotun väylän. Se etenee jyristen kuin suihkukonelaivue. ... Tuulen nopeus saattaa nousta jopa 800 kilometriin tunnissa. Tiedetään, että moisen tuulen mukana joutunut oljenkappalekin on pystynyt lävistämään lautoja ja puiden runkoja. Tornadon alhainen ilmanpaine suorastaan räjäyttää rakennuksia. Kun pyörre ympäröi rakennuksen, äkillinen ilmanpaineen lasku saa sen sisään jääneen ilman laajenemaan niin rajusti, että ilma sananmukaisesti puhaltaa seinät hajalle.

Tornadon ytimen osittainen tyhjiö ja voimakas noste ovat aiheuttaneet kummallisia tilanteita. Ne ovat nostaneet kokonaisia rautatievaunuja kiskoiltaan ja tyhjentäneet kuorman

Naapurin rouva sanoi, että niin paukkui katolla kuin olisi sinne joku kuorma kaadettu, vaikka kaikki 6-8 kaatunutta puuta väistivätkin rakennuksen. Koiraa varten rakennettu aita kuitenkin sai oman osuutensa.

Kolmessa minuutissa kaikki oli ohitse, ja vähän aikaa oli aivan tyyntä, kunnes luoteinen puhuri voitti hämmästyksensä ja alkoi jälleen tasaannuttavasti puhaltaa.

Hämmästyttää vain luonnon mahtavuus ja voima, joka hetkessä aiheuttaa vahingon ja jäljen, jonka raivaamiseen menee jopa työpäiviä.

Seppo Räisänen

Tornado, pyörivä tuulipatsas, on aluksi vaalea, mutta vähitellen se mustuu imaisuaan maasta tomua ja pölyä. Pahin tornadoalue on Yhdysvalloissa, missä se ulottuu Texasista Kansasiin ja Oklahomaan.

lähistölle. Erään tornadon sanotaan kuljettaneen kurkkupurkkia ilmassa noin 40 kilometrin matkan ja laskeneen sen sitten vahingoittumattomana alas."

(Luonnon aakkoset, julk. Oy Valitut palat, 1984)

SYYSMIETTEITÄ

On lokakuu.
Ei paista aurinko, ei kuu.
Sataa, tuulee ja pimeä on.
Päivä on harmaa valoton.

Minne meni päivät aurinkoiset.
niin lämpöiset, niin suloiset.
Minne katosi kukat niittyjen.
Minne joutui marjat metsien.
Miksi ei enää lintujen laulu soi.
Ei lehdet puissa vihannoit.
On kylmennyt hiekka rantojen,
on hiljennyt liplatus laineitten.
Ei souda taivaalla poutapilvet,
ei tuule lempeät kesätuulet.
On kesä kauniissa muistoissa vaan,
jämme sitä kaihoten kaipaamaan.

Mutta ei - me emme murehtia saa,
kesää, mi mielessä kangastaa.
Kukat vain väsyivät kukkimaan,
marjat poimittiin tertuistaan.
Linnut ovat kauaksi lentäneet,
lehdet jo maahan varisseet.
Rantojen hiekkaa huuhtelee
syksyn tuulet ja kylmät veet.
On taivas peitossa pölvien,
on vuoro syysmyrskyjen.

Talvi taas tekee tuloaan,
lumi kohta peittää vaipallaan.
Nyt maa ja luonto levätä saa,
uusia voimia kartuttaa.
Vielä ennen talven tuloa,
saimme nähdä kaunista loistoa.
Kun luonto pukeutui purppuraan,
sai kaiken väreissä hohtamaan.
Aivan kuin sadussa metsä ja maa,
jäähyväiset kesästä saa.

- Muista oi ihmislapsosen,
tässä on salaisuus viisauden.
Kevään ihmettä emme kokea vois,
ellei kesä välillä mennyt pois.
Jälkeen talven kylmän ja viluisen
saamme kevään jälleen suloisien.
Se uusi on aina ja ihmeellinen,
on Luojamme antava lahjaksi sen.

17.10.1972, Signe Heikkilä

(Kirjoitettu Sammatin Marttojen vierailultaan)

ILOISTA YSTÄVÄNPÄIVÄÄ 14.2.1998!

HALUTAAN VUOKRATA

Luotettava 4-henkinen perhe haluaa vuokrata perheasunnon Jupperista, Laaksolahdesta tai lähialueelta omakotitalon rakentamisen ajaksi eli toukokuusta joulukuuhun -98. Maksamme vuokraennakkoa.

Yhteydenotot p. 509 3277 työ, 592 458 koti tai 0400 461770.

KIITOS JOY:N JUHLANUMEROSSA ILMOITTANEILLE

LEHDEN
TEOSSAKIN
TARVITAAN
TALKOITA
JA KARVAN
RAPSUTAJIA.

ONNEA KAKSIKYMMENTUVUOTIAALLE
JUPPERIN JOY-LEHDELLE!

PERUSHALLINTA PH OY

Jupperi Beauty Care

Kotikauneushoitola lähellä

- Kauneushoitola 02730 Espoo
- kasvohoidot 200-300ml
- nuorisohoivapuhdistus 150ml
- jalkahoidot 150ml
- häschoitot 100ml
- meikkaus 100-150ml
- säärakarvojen poistot (vahat) 100ml
- kalorien ja ripien katoavaksi 60ml

Jouhevasti ajateltavalla myös
ittäisiin puh. 8522704
Terveisiä

Seija Seppä
Sairaanhoitaja
Caleco-Sky kosmetologi

Ateljee Pihakulma
Pihakulma 15, Jupperi, Espoo
Puh. 852 4534
Bussi 248 ja 315 Helsingistä
Opastus Tammipääntieltä

HERKKUJA HIRVENSALMEN KISSAKOSKELTA

Valmistamme puhtaista suomalaisista raaka-aineista

ytymäsuhteita
kuivattuja vihanneksia, marjoja ja sienä
sekä uutuuksena erilaisia pussiherkuja.

PUULAN YKTTI- JA MARJAHERKUT OY

Eila Räisänen

FYSIOTERAPIA TUKEE LUONNOLLISTA PARANEMISTA

Hoidon voit tulla lääkärin lähteen kanssa tai muuten vain,
kun kaipaat vaihtoa rutiiniseen hoitoon.

Tule itse, tai anna Hyvä Olo (joulu)lahjaksi toiselle!
Puhelin 599 017

JUMPPAKÄRPÄNEN

Laaksolahdentie 41, 02730 Espoo

VIERERLAAKSON APTEEKKI

Viererlaaksonkatu, 02710 ESPOO
Puh. 7001 8974
Fax 7001 8974

Avoimena:
Ma-ke 8.30-20.00
Pe 8.30-18.00
La 9.00-14.00

Meillä myydä myös parantavasti sitä välttämättä korvaavasti:
Vita, Cit, Eseronit, Osmen ja Aromatone Express.

RAAJATTOMASTI MAKSUTONNA PÄIVÄPÄIVÄKOULUN KOTIKÄYTTÖTILAPALVELU

KARAKALLION sivuAPTEEKKI

Karakallion aseptisäiliöt,
02020 ESPOO
Puh. 7001 8975

Avoimena:
Ma-pe 10.00-18.00
La 10.00-13.00

Tili- ja isännöitsijätoimisto

Räisänen & Gustafsson Oy

Perinteitä kunnioittaen

Katolinkitie 10, 02730 ESPOO
Puh. (09) 846 487, fax (09) 852 1470

Asennus, myynti ja huolto **595 639**

Oljypolttimot Keskustämmityskattilat
Puikistot Lämmönsäätöautomaatit
ja LVI-tarvikkeet

Poltin-Kolmio Oy
Espoo

JUPPERIN OMAKOTI-
YHDISTYS RY

VPK-UUTISIA

Pitkäjärven VPK ry

SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SYYSKOKOUS

PITKÄJÄRVEN VPK:n sääntömääräinen syyskokous pidettiin maanantaina 17.11.1997 VPK:n kerhuoneessa. Kokoukseen osallistui 10 jäsentä.

Kokouksen puheenjohtajana toimi Iivo Lassila ja sihteerinä Camilla Blomqvist-Immonen, pöytäkirjan tarkastajina sekä ääntenlaskijoina Aarre Varja ja Tomi Alén.

HALLITUS VUONNA 1998:
Puheenjohtaja STEFAN BLOMQVIST

HALLITUKSEN JÄSENET:

Varsinaiset	Varajäsenet
Stefan Blomqvist	Iivo Lassila
Heikki Side	Tomi Alén
Janne Heikkilä	Markku Eberhardt

II-vuotiskaudeksi:

Aarre Varja	Lasse Gustafsson
Juhani Jarnola	Matti Karhu
Camilla Blomqvist-Immonen	Tommi Kanermo

PALOKUNNAN PÄÄLLYSTÖ VUONNA 1998:

Palokunnan päällikkö	LASSE GUSTAFSSON
* I varapäällikkö	Tommi Kanermo
Kalustonhoitaja	Juhani Jarnola
Asemamestari	Janne Heikkilä
* varahenkilöt	Tomi Alén
Nuorisotyönohjaaja	Janne Heikkilä
Naisosaston puheenjohtaja	Tarja Gustafsson
Veteraaniosaston vetäjä	Aarre Varja

JÄRJESTÖEDUSTAJAT

Espoon Palokunnat ry	Lasse Gustafsson
Uudenmaan Pelastusliitto	Stefan Blomqvist

TOIMIKUNNAT

Kiinteistötoimikunta	Heikki Side
	Yrjö Astikainen

KANNATUSJÄSENMAKSUT VUODELLE 1998

Henkilöjäsenmaksu	50 mk
Yhteisöjäsenmaksu	250 mk
Ainaijäsenmaksu	500 mk

TILINTARKASTAJAT VUODELLE 1998

Varsinaiset tilintarkastajat	Seppo Arento
	Matti Riitoja
Varatilintarkastajat	Leila Metsäpelto
	Brita Arento

Kokouksessa hyväksyttiin talousarvio vuodelle 1998 ja toimintasuunnitelmat 1998:

Hälytysosasto	Naisosasto
Nuoriso-osasto	Veteraaniosasto

TAPAHTUMAKATSAUS

KIVEN VUODENAJAT: TALVEN VALOA

TEKSTI: Saini Lanu
KUVAT: Olavi Laine ja
Silve Sahlan

Torstaina 20.11. klo 14. avasi Ateljee Pihakulma Jupperissa näyttelyn **Kiven vuodenaajat: Talven valoa**, jossa esiteltiin kotimaisesta kivistä ja hopeasta valmistettuja uniikkikoruja ja -teoksia.

Jupperiin Helsingistä viime vuoden puolella muuttanut perhe Paula Hirsjärvi ja Raimo Kallioinen sekä tyttäret Sanna (10 v) ja Suvi (8 v) ovat kaikki yhteistyössä ateljeen kivi- ja hopeakorutuotannossa.

Toivottavasti jupperilaiset ovat löytäneet tämän kotimaisten kivikorujen ja -teosten aarreaitan. Korut ovat erittäin korkeatasoisia ja kauniita sekä kohtuuhintaisia.

Lainaan ohessa näyttelyn esitettä:

"Tule kokemaan valon leikki loimukivessä. Näe talven maisemat - tähtikirkkaat yöt, hangen valkeus- ja juhla-ajat sellaisina kuin me olemme ne löytäneet kotimaamme kivissä, spektroliitissa, loimukivessä, kvartsissa, graniitissa..."

Kohtaa lapsen luovuus ja ennakkoluulottomuus Sannan ja Suvín piirrosten mukaan toteutetussa "Lasten Juhlaa"-sarjassa."

Paula Hirsjärvi (oik.), Sanna ja Suvi, Raimo Kallioinen (oik. tyttöjen takana) ja kutsuvieraita.

YHDISTYKSEN SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SYYSKOKOUS

Tammerhossa keskiviikkona 26.11. pidettyyn yhdistyksen syyskokoukseen kokoontui 20 varsinaista jäsentä päättämään sääntöjen määräämistä asioista. Kokouksen puheenjohtajana toimi Pekka Perttula ja sihteerinä Kai Haapamäki, pöytäkirjan tarkastajina Pirjo Mattila ja Marianne Paukkunen.

Kokouksessa käsiteltiin ja hyväksyttiin liittymis- ja jäsenmaksut, palkkiot ja matkakorvaukset, toimintasuunnitelma ja talousarvio sekä valittiin puheenjohtaja, johtokunta ja tilintarkastajat vuodelle 1998.

Johtokunnan puheenjohtajaksi valittiin Mauri Alasaari ja johtokuntaan: Kai Haapamäki, Saini Lanu, Merja Puromies, Eino Savola ja Rainer Westerlund vanhoina jäseninä, ja uusina Jukka Ala-Peijari ja Jouni Holopainen. Lisäksi johtokunnan lisäjäseneksi kutsuttiin kunniapuheenjohtaja Olavi Laine.

Tilintarkastajiksi valittiin Martti Tapanainen ja Marianne Paukkunen sekä varatilintarkastajiksi Pirjo Mattila ja Juhani Tarvas.

Ennen varsinaisen kokouksen alkua Espoon kuluttajaneuvoja Kati Lyytikäinen kertoi kuluttajasuojasta sekä kunnallisesta kuluttajaneuvonnasta rakennusten kunnostusta ja kiinteistökauppaa koskevissa asioissa.

YHTEISTUVALLA VIETETTIIN PIKKUJOULUJUHLAA

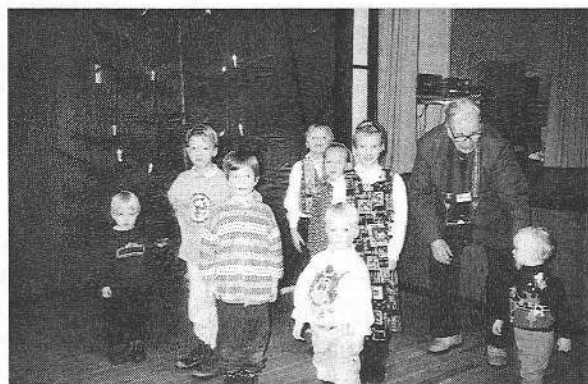
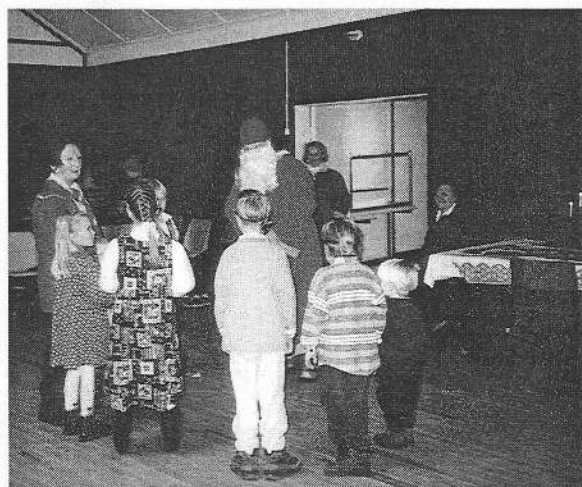

Yhdistys järjesti Yhteistuvalla lauantaina 13.12. klo 17 alkaen yhteiset pikkujoulut aikuisille ja lapsille. Juhlaan olisi yleisöä kaivattu puolet lisää. Varsinkin alussa näytti isossa salissa melko autiolta - vasta orkesterin saapuessa, kun "puskaradio" oli toiminut, alkoi väkeä tulla lisää. Kaiken kaikkiaan lienee juhliin osallistunut kolmisenkymmentä aikuista ja kymmenkunta lasta.

Virkistystoimikunta oli järjestänyt runsaasti ruokaa ja juomaa. Ohjelmassa oli lasten piirileikkejä, jupperilainen poikaduo - **Heikki Paukkeri**, viulu, ja **Tuomas Vuokila**, laulu - viihdytti virtuoosimaisesti ja tanssia vauhditti sekä yhteislaulua säesti kerrassaan erinomainen Jupperin koulun opettajista ja vanhemmista muodostettu kvartetti: opettajat **Minna Salminen** (laulu) ja **Jari Immonen** (harmonikka ja kosketinsoittimet), vanhemmat **Kari Aranko** (rumpali) ja **Ilkka Lyyjynen** (basso).

Tietysti joulujuhlan kruunasi joulupukki, joka jakoi kilteille lapsille namipaketit, josta lapset kiitokseksi lauloivat pukille.

Vahinko vaan, ettei suurempi yleisö saanut nauttia korkealaatuisesta joulujuhlasta ja hauskanpidosta. Mietittiinkin, olisiko ollut syytä ottaa pääsymaksua - jospa ilmainen anti ei kiinnosta.

ESPOON SANOMAT

No 15 — 11. 4. 1962

Irtto numero 20 P.

ESPOON SANOMAT

Kevätkokous Jupperissa

Jupperin omakotiyhdistys piti viime sunnuntaina sääntömääräisen kevätkokouksen Metsätien koululla, jonne oli saapunut jupperilaisia enemmän kuin istumaan sopi.

Kokouksessa valittiin yhdistyksen johtokuntaan F. Hemming puheenjohtajaksi ja O. Laine sihteeriksi, varsinaisiksi jäseniksi T. Virtanen, Signe Heikkilä, Martta Orenius sekä varajäseniksi Eeva Kihl, A. Vihavainen ja K. Green.

Viime vuoden toimintakertomuksesta ilmeni, että yhdistyksen toiminta on jatkunut vireänä ja tuloksellisena viime vuoden ajan. — Uudelle johtokunnalle antoi kokous useitakin laajasuuntaisia tehtäviä hoidettavaksi, joista mainittakoon esim. Jupperin uimarantakysymyksen hoitaminen, Pitkäljärven kalakannan suojeleminen ja palloliikentääsian eteenpäinvieminen ym.

Piirteitä Pitkäljärven seurakuntaelämästä

Viikottaisissa Espoon seurakunnan lehti-ilmoituksissa toistuu säännöllisesti Pitkäljärven nimi. Kyseessä on Laakso-lahti-Jupperin alueen seurakuntatalo Laakso-lahdentien päässä. Sinne on keskittyneet paikkakunnan seurakunnallinen toiminta jo parin vuoden ajan, seurakuntatalon valmistumisesta lähtien.

Seudun aktiivinen seurakuntaväki muistaa vielä ajan, jolloin seurakuntatalon aikaansaamiseksi työskentelevä ompeluseura oli miltei ainoa seurakunnallinen työmuoto tällä kullalla. Ja se ei tainnut myyjäisiä lukuunottamatta paljon näkyä ulospäin. Sitten saatiin 50-luvun alussa uusi työmuoto, seurakuntatalo. "Kolmella koivulla" Timosella kokoonnuttiin ensimmäisen kerran. Tämä perisuomalainen sananharjoitusmuoto oli koko seurakunnassamme silloin uusi ja kokeilematon, mutta osoittautui käyttökelpoiseksi, suorastaan korvaamattomaksi Espoossakin, jonne uusi aika kohisten ryntäsi. Papisto näki iloiten, miten kotien ovet aukenivat tällaiselle vapaammalle sananharjoitukselle, jossa sananjulistajat ja kuulijat tulevat ulkonäisestäkin hyvin lähelle toisiaan. Tämä seuratoiminta jatkuu yhä. Seurat pidetään Pitkäljärven alueella joka kolmas viikko. Seuraavan kerran kokoonnutaan 2. 4. Linteralla Vantaantie 17—19. Tulkaapa paikkakuntalaiset rohkeasti mukaan näihin seuroihin.

Mutta kuten sanottu, muu seurakuntatyö keskittyy Pitkäljärven seurakuntataloon. Sunnuntaisin siellä on jumalanpalvelus klo 13, päitsi sinä sunnuntaina, jolloin on seurakuntailta. Kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina vietetään myös pyhästä ehtoollista. Nuorisotyön ja diakonian hyväksi työskentelevä ompeluseura kokoontuu torstaisin klo 19. Seuran puheenjohtajana toimii rouva Signe Heikkilä. Vanhusten "Kultaisen Iän kerho" lohtaa sisar Helvi Hakuli. Pyhäkoululaisilla on kaksi luokkaa, varhaisnuorilla ja varttuneilla omat kerhonsa. Kun mainitaan vielä äsken perustettu tyttöjen partioliippukunta "Pitkäljärven Peipot" ja poikien liippukunnan "Vaaran Vaeltajien" alaosastona toimivat koimevartit ja kolkkopojat, lienevät kaikki työmuodot tulleetkin luetuiksi.

Kaikkiin näihin tilaisuuksiin seurakunta kutsuu eri-ikäisiä jäseniään mukaan. Ja kun parhaillaan käynnissä oleva keräys kirkonkellon aikaansaamiseksi seurakuntataloon toteutuu, on malmin kirkas helinäydyskin muistuttamassa meitä siitä "yhdestä tarpeellisesta", joka meiltä kiireisen ajan ihmisiltä niin helposti unohtuu.

Erkki Karikoski

N:o 118 — 1966 — 27

Vappuhihdot Jupperissa! Alpo Virtanen voitti 10 km

Harvinaisen pitkä talvi on tuonut mukanaan paljon erikoista. Historiallinen erikoisuus pääkaupungin tienoilla lienee myös hiihtokilpailumahdollisuus vapunpäivänä! Vappuna 1966 SVUL:n Helsingin piirillä oli kuitenkin piirikunnalliset hiihtokilpailut Espoossa, Laakso-lahdessa Jupperin Urheilijat-58:n toimissa kisojen järjestäjinä. Erittäin kaunis aurinkoinen sää, tyyni ilma ja yli 10°:n lämpötila ottivat mielellään vastaan hiihtä-

jät ja hiihtäjät puolestaan olivat säähän tyytyväisiä. Lunta oli järjestäjien laudilla aivan riittävästi, n. puoli metriä. Keli oli voitellutaidon osavalle hyvä.

Erikoisella tavalla oli vappua tullut viettämään kaikkiaan 24 hiihtäjää 9 eri piiriin seurasta. Ylivoimaisesti parhaasta suorituksesta vastasi piirin kaiketi talven ansioitunein hiihtäjä HPV:n Alpo Virtanen.

Sinä yön, kussa yötyy; sinä päivän, kussa päättyy.

Suomalainen sananlasku

Signe Heikkilän arkistoinnista
Espoon Sanomista

MUTAREISSU

Käväisimme eräänä kauniina syyspäivänä Laineen Olavin kanssa kahdestaan pienellä kotiseuturetkeillä ja suuntasimme alkajaisiksi Järvenperän uimarantaan Unto Merosta tapaamaan ja rantaa ihmettelemään.

Seutu oli tietenkin sitten viime näkemän muuttunut niin paljon, että tie rantaan löytyi vasta pienen harratken jälkeen. Olimme viitisen minuuttia myöhässä sovitusta ajankohdasta, joten Meronen oli välillä ehtinyt lähteä pois. Hän palasi kuitenkin parin minuutin odottelun jälkeen.

Aspnäsuddin pumppaamolle menevän huoltotien komeillessa syksyn loistavissa väreissä ylenpalttisessa auringonpaisteessa suorastaan valokuvauksellisena pahoittelimme, kun kummallekaan ei ollut tullut kameraa mukaan. Tämä puute korjaantui, kun Olavi käväisi pari päivää myöhemmin kuvaamassa paikalla.

Huoltotien runko on sepeliä, se kestää mainiosti kuorma-auton, mutta minkäänlaista jalankulkuystävällistä pintakerrosta siinä ei ole. Tiestä tulee kunnostettuna oiva patkka ulkoilureittiä.

No, sitä uimarantaahan me olimme tulleet katsomaan. Pitkä laiturit oli jo pinottu odottelemaan ensi kesän liplatuksia ja ranta näytti kai osittain tästäkin syystä aika ankealta. Järvi on siltä kohdalta mutapohjainen eikä syvyyttäkään taida olla juuri puoltatoista

sen luontevana jatkotoimenpiteenä saattaisi hyvinkin olla järven uimarantojen lähialueiden ruoppaaminen.

Aikamme siinä ihmeteltyämme suuntasimme Vantaan puolelle Pähkinärinteeseen, jossa tiesimme Lammaslammen imuruoppauksen olevan käynnissä. Ruumalainen yritys, Vesistö- ja Maa-aineshuolto Nurmi & Heinonen urakoi työn Keski-Uudenmaan vesien-suojelun kuntainliiton toimeksiannosta.

Jätimme auton lampea lähinnä olevalle pysäköintipaikalle. Se olikin aivan sattumalta juuri oikea paikka, sillä ruoppauskone oli ajettu sille kohdalle rantaan. Koneen kuljettaja odotteli kuorma-autoa siirtolavaa liikuttelemaan, se kun oli jätetty liian kauas vesirajasta.

Kuorma-autoa ei vain kuulunut, joten meille tarjoutui sopiva tilaisuus jututtaa ruoppaajan kuljettajaa sekä ihaila vihreäksi maalatun ison rotiskon - ruoppauskoneen - "teknillistä kauneutta". Erityisen huomion ansaitsevat jokseenkin hassun näköiset etujalat suurine kelluketossuineen.

Muta pumpattiin noin puolen kilometrin päässä oleviin altaisiin melkoisen "jytkyä" putkea myöten. Allastyömaalla rymelsi parhaillaan yrityksen kaivinkone viimeistelyhommissa.

Lammaslammesta ruopattiin parin hehtaarin alu-

metriä enempää. Runsaina rehottavat vesikasvit ja tiheä, epämääräinen pensaikko ovat vallanneet joskus aikoinaan kunnostetun rannan. Uimaranta on lähiseudun asukkaille ainoa paikka, jossa voi pulahtaa vilvoittelemaan ja harrastaa auringonpalvontaa. Syksyisessä asussaan se ei vaikuttanut erityisen puoleensa-vetävältä - pikemminkin päinvastoin.

Pensaathan siitä lähtevät kaiketi tarvittaessa vaikka talkoovoimin, mutta vesikasvit eivät. Niihin tehoa vain ruoppaus, jonka suorittamista asukkaat ovat toivoneet. Asia on esitetty Pitkäjärvitoimikunnalle, joka on lähettänyt Espoon kaupungille anomuksen hankkeen toteuttamiseksi. Jo aloitetun ja toivottavasti kuluvana vuonna uudelleen käynnistettävän ilmastuk-

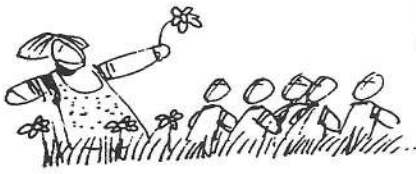
eelta lietettä n. 15.000 kuutiometriä. Se syveni keskeltä puolisen metriä, samoin uimapaikan kohdalta. Toimenpide maksoi epävirallisen tiedon mukaan n. 500.000 markkaa.

Kotimatalla poikkesimme vielä vilkaisemaan alalalueta, mutta maaston laatu ei houkuttanut ajamaan sinne autolla eikä juuri kävelemäänkään, joten tyydyimme hiljaa lipuilemaan siitä ohitse ja tähyilemään työmaata.

Melkoinen projekti! Tuollainen ahnas kone pitäisi saada imeskelemään myös Pitkäjärven pohjamutaa - aluksi vaikka sinne Järvenperään.

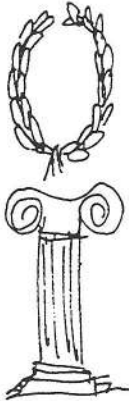
Juhani Tarvas

Pääkaupunkiseudun tulevaisuuskuva

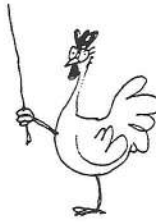
VISIO 2020

Viisaudella kestävään kehitykseen

Uudellamaalla pidetään tavoitteena ekologisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti kestävää yhteiskuntaa. Toiminnan taloudellisuus ja tehokkuus turvaavat alueen kilpailukykyisyyden Euroopan muihin kaupunkiseutuihin nähden.

Helsingin seutu on kansainvälisen, etenkin Itämeren talousalueen liiketoiminnan ja osaamisen vireää keskus perustanaan monipuolinen, korkeatasoinen ja innovatiivinen tutkimus. Seudun elinkeinorakenteessa korostuu huipputason tutkimus- ja kehitys- ja tuotantotoiminta. Tätä tukevat hyvät palvelut ja liikenteellisesti hyvät saavutettavuus. Kaikki tämä on luonut pohjan maan laajimmille työmarkkinoille.

Helsingin yliopisto ja alueen korkeakoulut tarjoavat maailman huipputason opetusta sekä harjoittavat innovatiivista tutkimusta, jonka pohjalta talousalueella syntyy jatkuvasti uusia tuotteita ja palveluja, joilla on hyvä kysyntä maailmanmarkkinoilla. Laajaa ja syväistä oppimista edistetään laadukkaan perus- ja ammattikoulutuksen sekä tietoverkossa tapahtuvan opetuksen avulla.

Korkeatasoinen taiteellinen koulutus ja kulttuuritarjonta edistävät luovan ilmapiirin syntymistä alueelle ja antavat työtä lukuisille asukkaille.

Tasa-arvoa ja suvaitsevaisuutta toteutetaan samalla kun edistetään positiivista yksilöllisyyttä ja monikulttuurisuutta luovuuden virittäjinä. Poliittisessa päätöksenteossa korostetaan oikeudenmukaisuutta, yhteisöllisyyttä ja yhteisvastuuta. Asioiden valmistelu ja päätöksenteko on uudelleenorganisoitu läheisyysperiaatteen mukaisesti paikalliselle käyttäjätasolle ja yleisistä asioista päätettäessä talousaluetasolle. Päätäjät ja kansalaiset ovat vuorovaikutuksessa uusimman viestintäteknikan avulla.

Uudenmaan maaseudulla luonnon monimuotoisuus ja värikäs maaseutukulttuuri muodostavat elinvoimaisen kokonaisuuden. Kaupungissakin asuinympäristö tarjoaa monipuolisia elämyksiä ja mahdollisuuksia toteuttaa itseään.

Väestökehitys maltillista

Väestökehitys on ollut tasapainoista suhteessa Uudenmaan elinkeino- ja työpaikkakehitykseen sekä palvelu- ja asuntotuotantoon.

Uudenmaan liiton alueella väkiluku on kasvanut kaudella 1996-2020 vuosittain keskimäärin 12 000 asukkaalla, josta noin puolet on ollut luonnollista väestönkasvua (syntyvyyden enemmyyttä). Yhteensä 300 000 uudesta asukkaasta noin 2/3 asuu pääkaupunkiseudulla, jonka väkiluku on 1,1 miljoonaa. Uudenmaan liiton alueen väkiluku on vähän yli 1,5 miljoonaa asukasta. Alueella varaudutaan myös 400 000 asukkaan kasvuun aluevarauksilla, jotka otetaan käyttöön vain tarvittaessa.

Väestön ikärakenne on vielä vuonna 2020 suhteellisen tasapainoinen. Ulkomaalaisten nettomuutto Uudenmaan liiton alueelle on ollut hallittua (3000 henkilöä/v), ja vuonna 2020 heidän osuutensa väestöstä on seitsemän prosenttia.

Asuminen monimuotoista

Asutokuntien koon pienemmisestä ja asuimistason kasvusta johtuen keskimääräinen asuminen vuonna 2020 noin 40 huoneistoneeliometriä asukasta kohden (kasvu 8h-m²).

Tiivis yhdyskuntarakenne ja pienenevä asutokuntien keskikoko on edellyttänyt uusimuotoisten pientalojen kehittämistä. Pääkaupunkiseudulla pientalotuotannon osuus asuntotuotannosta on noin kolmannes.

Kerrostalovaltaiset lähiöt on korjattu viihtyisiksi ja toiminnallisesti monipuolisiksi asuinympäristöiksi, joissa väestön sosiaalinen rakenne ei aiheuta ongelmia.

Asuntoalueilla lomittuvat omistus- ja vuokra-asunnot. Vuokra-asumisen sosiaalinen arvostus on korkealla. Ulkomailla muuttaneita ihmisiä asuu kaikilla kaupunkimaisilla asuntoalueilla, ja kulttuurinen monimuotoisuus näkyy paikallisyhteisöjen toiminnassa.

Entisillä satama- ja teollisuusalueilla on asuntoalueita, joista osa on rakennettu pelkästään kevyen ja joukkoliikenteen varaan. Keskustoissa on lisätty kaupallisten- ja kulttuuripalvelujen reunustamien kävelykatujen määrää.

JUPPERILAINEN - LIITY JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEEN

jos et vielä ole jäsen!

327 jupperilaista on jo omakotiyhdistyksemme jäseniä. Tavoitteenamme on, että kaikki jupperilaiset olisivat jäseniä, sillä monet etuisuudet jaetaan jäsenmäärän mukaisesti.

JÄSENMAKSUA EMME PERI, LIITTYMISMAKSU ON 100 MK

JÄSENETUNA UUDET JÄSENET SAAVAT KIRJAN
JUPPERI - FURIIRITILASTA PIENTALOALUEEKSI
arvoltaan 80 markkaa - niin kauan kuin kirjaa riittää.

Jäseneksi liittyessäsi voit joko ottaa yhteyttä kehen tahansa yhdistyksen johtokunnan jäseneneen tai rahastonhoitajaan tai maksaa suoraan yhdistyksen tilille. Johtokunnan jäsenten yhteystiedot ja yhdistyksen tilinumero ovat JOY:n kansilehden kääntöpuolella.

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY

→ Visio on innoittava tulevaisuudennäky, joka on mahdollinen yhteisin valinoin!

Kaupunkien ja maaseudun vuorovaikutusta

Maaseutu ja kaupunki elävät hedelmällisessä vuorovaikutuksessa tarjoten mahdollisuuksia virkistykseen sekä erilaisten asumismuotojen ja elinkeinojen valintaan.

Uudisrakentaminen sijoittuu pääkaupunkiseudulla alueille, joilla on hyvä joukkoliikenteen palvelutaso. Tiivistyneillä raide- ja joukkoliikennevyöhykkeillä merkittävä osa matkoista tehdään myös jalan, pyörällä tai muulla kevyellä kulkuvälineellä.

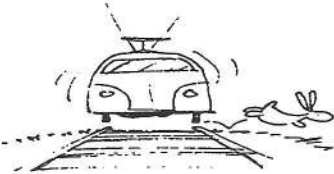
Työpaikat sijaitsevat joustavien ja turvallisten kevyen liikenteen reittien ja joukkoliikennevyöhykkeiden varrella. Keskusta-alueet ovat monipuolisia ihmisten ja ideoiden kohtauspaikkoja. Myös asuminen niissä on suosittua.

Kevyt- ja joukkoliikenteen suosiossa

Seudun liikennejärjestelmä on saavuttanut 1990-luvulla asetetut ympäristötavoitteet. Se on taloudellinen ja turvaa liikkumismahdollisuudet eri väestöryhmille.

Talousalueella on yhtenäinen joukkoliikennejärjestelmä, joka palvelee entistä paremmin myös vapaa-ajan liikkumista. Joustavat työaikajärjestelyt ja etätöy ovat vähentäneet ruuhkahuippuja työmatkaliikenteessä. Pitkämatkaisessa työmatkaliikenteessä raideliikenne on suosittua. Joukkoliikenteen osuus moottoriajoneuvoilla tehdystä matkoista on pääkaupunkiseudulla 42%.

Henkilö- ja tavaraliikenteessä sovelletaan telematiikan ja kehittyneen logistiikan mahdollisuuksia niin, että eri kulku- ja kuljetusmuotojen välinen yhteistyö toimii hyvin. Autoilun kustannuksia on siirretty auton omistamisesta sillä ajamiseen ja pääkaupunkiseudulla on otettu käyttöön erilaisia liikenteen rajoitus- ja hinnoittelumuotoja. Kerättyjä varoja käytetään joukkoliikenteen edistämiseen. Yhdessä tiivistyneen yhdyskuntarakenteen kanssa nämä toimenpiteet ovat johtaneet henkilö- ja tavaraliikenteen kasvun hidastamiseen.

Palvelut lähellä

Jokaiseen asuntoon ulottuu tietoverkko. Niin julkiset kuin kaupallisetkin palvelut ovat sen myötä jälleen lähellä kuluttajaa. Lähikaupat ja kioskit toimivat myös tilattujen ostosten noutopisteinä. Tämä on mahdollistanut mm. vanhusten selviytymisen omassa kodissaan entistä pidempään.

Keskustoissa monipuolisia erikoistavara-kauppoja ja ravintoloita täydentää vilkas kulttuuritarjonta.

Kulutetaan laatua

Yhdyskuntarakenteen tiivistyminen ja määrätietoinen liikennepolitiikka sekä tietotekniikka ja uudet, esimerkiksi ajoneuvotekniset innovaatiot ovat vähentäneet olennaisesti yhdyskuntien energian kulutusta ja toiminnasta aiheutuvia häiriöitä. Myös monesta lähteestä syntyvän yhdyskuntamelun taso on laskenut melulähteiden vähentämisen, parantuneen melusuojauksen ja teknisen kehityksen myötä.

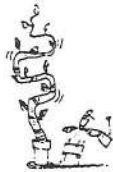

Hiilidioksidipäästöt ovat kansainvälisten sopimusten edellyttämällä tasolla ja energian kulutus asukasta kohden on Uudellamaalla pienempi kuin 1990-luvun lopussa. Teknologisen kehityksen myötä energiantuotannossa on lisätty uusiutuvien energiamuotojen käyttöä.

Kaatopaikoille sijoitettavan jätteen määrä on vähentynyt puoleen 1990-luvun lopun tasosta. Kestävät, korjattavat ja kierrätettävät tuotteet ovat kilpailukykyisiä. Lisäksi arvojen ja elämäntapojen muutoksen seurauksena kulutuksen painopiste on siirtynyt yhä enemmän laatuun, palveluihin ja henkisiin tuotteisiin.

Menestystä luonnon monimuotoisuudesta

Itämeri, Uudenmaan vesistöt, metsät ja pellot muodostavat hyvin hoidetun ja vaivattomasti saavutettavan virkistysaluekokonaisuuden, joka on ympäri vuoden ahkerassa käytössä. Myös monipuolinen kaupunki- ja rauhalliset puistot ovat tärkeä osa uusmaalaisten henkistä hyvinvointia.

Luonnon monimuotoisuuden lisäämiseksi on 2000-luvulla toimitto aktiivisesti. Toimenpiteiden seurauksena luonnon monimuotoisuus on lisääntynyt myös kaupungeissa, joissa hyvinkin pienillä alueilla on mm. hyönteisten elinympäristöinä suuri merkitys.

Ainutlaatuisen ympäristön on ollut menestyksellisen kilpailuvallti globaaleilla markkinoilla. X

Pääkaupunkiseutu on:

- X elinkeinoelämän ja liiketoiminnan vireä kansainvälinen keskus,
- X tiedon ja osaamisen keskittymä,
- X kansainvälisten liikenneyhteyksien, tietoliikenteen ja tiedonvälityksen polttopiste,
- X vetovoimainen viihde- ja kulttuurikeskus sekä kansainvälisesti kiinnostava matkailualue,
- X kilpailukyisen ja tehokkaan joukkoliikennejärjestelmän yhdistämä laaja, monikeskuskokoinen työssäkäyntialue,
- X maltillisesti kasvavista kaupungeista ja elinvoimaisista maaseutualueista muodostuva seutu sekä
- X turvallinen ja viihtyisä alue, joka muodostaa ekologisesti ja sosiaalisesti korkeatasoisen elinympäristön.

Pääkaupunkiseudulla on arvostettua:

- X monipuolinen taloudellinen ja kulttuurinen vuorovaikutus Suomen ja Euroopan eri alueiden välillä,
- X tasa-arvo ja yhteisvastuu,
- X vuorovaikutus kansalaisten ja päättäjien sekä eri väestöryhmien välillä,
- X luovuuteen ja tuloksellisuuteen kannustava vuorovaikutus koulutuksessa ja työelämässä sekä verkostoitunut yhteistyö ja rehti kilpailu yrityssectorilla,
- X joukkoliikenteen hyvä palvelutaso ja joustavat kevyen liikenteen liikkumismahdollisuudet,
- X hyvin saavutettavissa olevat laadukkaat palvelut sekä kestävät, kierrätettävät ja korjattavat tuotteet
- X ja tietenkin luonnon- ja kulttuuriympäristön vaaliminen kaikessa toiminnassa.

käännä

JOY -JÄSENLEHDEN ILMOITUSMAKSUT

Lehdessä julkaistavat ulkopuoliset ilmoitukset ovat maksullisia. Maksu peritään painatus- ja jakelukulujen peittämiseksi.

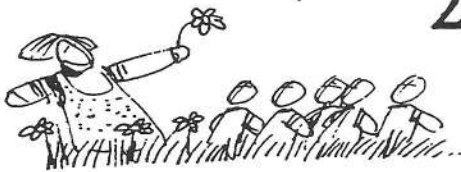
MAKSU ON:	kokosivulta	200 mk
	puolisivulta	120 mk
	neljännessivulta	70 mk

Maksu voidaan jättää perimättä ilmoituksista, joissa kerrotaan esim. jäsenetuksista, uusista palveluista alueellamme tai jäsenistöämme kiinnostavasta tapahtumasta, toiminnasta tms. Myöskään jäsenistön pikkuilmoituksista ei vanhan päätöksen mukaisesti peritä maksua.

Toimintaamme tukevien tahojen ilmoituksia julkaisemme maksutta kohtuulliseksi katsomissamme puitteissa.

Ilmoitusaineisto on oltava valmis painettavaksi.

Päätoimittajalla on oikeus sopia ilmoituksista ja tiedotustoimikunta päättää mahdollisista muutoksista ja tulkinnoista ilmoitusten suhteen.

SKENAARIOISTA VISIOON JA VISIOSTA MAANKÄYTTÖARVIOON

Pääkaupunkiseudun tulevaisuuskuva hankkeessa laadittiin YTV:n ja Uudenmaan liiton yhteistyönä skenaarioraportti Uusimaa 2020 - Kurkkutuksia tulevaisuuteen (1997).

X

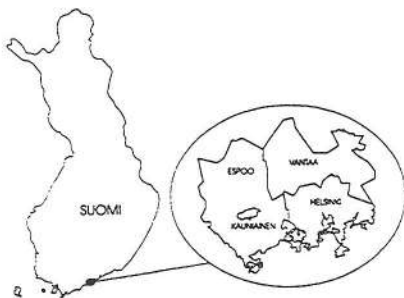
Skenaarioista edettiin haluttuun muutokseen, visioon, joka perustuu nykytilan analyysiin, skenaarioiden kuvaamien mahdollisuuksien ja uhkien tiedostamiseen sekä asetettuihin tavoitteisiin.

X

Visio pohjalta laaditaan arvio maankäytöstä vuonna 2020.

X

Maankäyttöarviota käytetään pääkaupunkiseudun liikennejärjestelmäsuunnitelman (PLJ) tarkistuksen maankäyttöosana ja arviotaessa liikennejärjestelmän ympäristövaikutuksia.

VISIOSTA PÄÄTETTIIN...

YTV:n hallitus käsitteli 17.10.1997 Pääkaupunkiseudun tulevaisuuskuva eli vision vuodelle 2020. Hallitus päätti hyväksyä seuraavat lähtökohdat maankäyttöarvion laatimiselle:

- X Pääkaupunkiseudun väestömäärä on 1,1 milj. asukasta vuonna 2020 kuitenkin varautuen siihen, että väestömäärä voi olla myös 70 000 asukasta suurempi.
- X Asumisväljyys on 40 huoneistoneliometriä asukasta kohden vuonna 2020.
- X Uudisrakentaminen sijoitetaan pääkaupunkiseudulla alueille, joilla on hyvä joukko-liikenteen palvelutaso.

Lisäksi hallitus edellytti, että väestörakenteen ja asuntokannan vastaavuuden kehittymistä seurataan ja tarkistetaan maankäyttöarviota tarvittaessa liikennejärjestelmän tarkistuksiin liittyen.

Lisätietoja:
YTV Kehitystoimisto
puh: 156 11
Internet: <http://www.ytv.fi>
E-mail: tarmo.halonen@ytv.fi

Teatteriravintola Albergan ohjelmistoa 1998

- Risto Aution "Saink's mä" -komedia yrityksen laivaristeilyltä. Ohjaus: Misa Nirhamo
Rooleissa: Eeva Litmanen, Tiia Louste ja Risto Autio.
- Anna-Leena Härkönen: "Rakastan, rakastan"
Ilottelutulitus musiikin, laulun ja tanssin kera.
Ohjaus ja koreografia: Tiina Brännare
Esiintyjät: Sinikka Sokka, Markku Neonen ja Timo Kärkkäinen
- "Vaarallista kokea" - Tiia Louste esittää (yhden naisen) näytelmän, joka perustuu Aila Meriluodon päiväkirjoihin. Mitä oikein tapahtuu, kun ihminen on neljäkymmenen ja viidenkymmenen välillä?
- Petteri Sallinen esittää "Figaron häät" niinkuin Mozart olisi halunnut sen nähdä! Juoruja! Paljastuksia! Yllätyksiä!

1998	Pe 16.1. "Vaarallista kokea"
	La 17.1. "Vaarallista kokea"
	Ti 20.1. "Vaarallista kokea"
	Ke 21.1. "Vaarallista kokea"
	Pe 23.1. "Figaron häät"
	Ke 28.1. "Saink's mä"
	To 29.1. "Saink's mä"
	Pe 30.1. "Saink's mä"
	La 31.1. "Saink's mä"
	Ti 3.2. "Vaarallista kokea"
	Ke 4.2. "Vaarallista kokea"
	To 5.2. "Figaron häät"
	La 7.2. "Saink's mä"
	Pe 13.2. "Figaron häät"
	La 14.2. Ystävänpäivänä: "Figaron häät"

Teatterilipun hinta mk 60.-
Teatteri-illallisen hinta mk 100.-
Teatteriesitykset alkavat klo 20.00.
Pöytä- ja lippuvaraukset puh. 512 1219.

Alberga Leipurinkuja 2
02600 ESPOO
Leppävaarassa

Canon

- kopiokoneet
- värikopiokoneet
- telefaxit
- tietojenkäsittelyjärjestelmät

Voit soittaa meille mistä päin Suomea hyvänsä paikallispuhelin hinnalla. Huomaa, ettei erillistä suunta-numeroa tarvita.

Uudet numeromme ovat:

Puhelin 010 544 20
Faksi 010 544 30

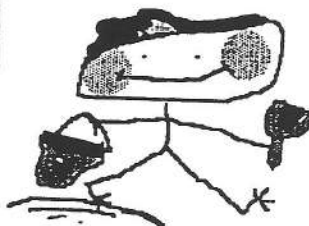
Kirjoita numerot muistiin!

Canon Oy
Kornetintie 3, 00380 Helsinki

Otamme nyt 0-5-vuotiaita lapsia jonoon leikkikouluryhmiimme.

Maksuihin saa Kelan tai Espoon tukea.

Soita ma klo 12-13 tai 18-19
Puh. 847 855

SUPERIN
MONTESSORI-
KESKUS

LEIKI-OPI-KEHITY
PIRJO ERKE P.847855
RINNEPORTTI 4, 02730 ESPOO

LÄPIKULKU KIELLETTY

Tässä kaupungistuneessa nyky-yhteiskunnassa läpiajokielto on tunnetumpi termi kuin kielletty läpikulku. Kuitenkin asuttaessa tällaisella omakotialueella, kuten me jupperilaiset, lienee paikallaan ottaa asia esille, koska on ilmennyt, että agrariikulttuurista peräisin oleva ajattelu pihojen läpikulun sallittavuudesta tuntuu edelleen vallitsevan. Olen itse joutunut sen kokemaan ja monet muut ovat asiasta minulle valittaneet.

Meillä Suomessahan on muihin Euroopan maihin nähden erittäin laajat jokamiehenoikeudet, mutta yksi asia on kuitenkin rajattu tiukasti niiden ulkopuolelle, ja se on oma piha, joka omakotitaloalueella kuuluu kiinteistön omistajan yksityisyyteen. Pihan läpi kulkeminen on vähintään yksityisyyden loukkaus, ja rikoslaissa se on käsitelty myös kiinteistönhaltijaa kohtaan suunnatuksi hallinnan loukkaukseksi, joka määritellään 11 §:n 2. kohdassa näin: *"Joka luvattomasti käyttää toisen pihamaata kulkutienään... on tuomittava, jollei teosta ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, hallinnan loukkauksesta sakkoon tai vankeuteen enintään kolmeksi kuukaudeksi."* Lisäselvityksenä kuitenkin on: *"Hallinnan loukkauksena ei kuitenkaan pidetä tekoa, josta on aiheutunut ainoastaan vähäinen haitta."* Tilapäistä läpikulkua voi tietysti pitää viime mainitun kaltaisena 'vähäisenä häirtana', mutta jos läpikulku on

jatkuvaa, se on kiusa, joka kerta kerralta kumuloituu yhä loukkaavammaksi.

Usein tämänkaltaisiin yksityisyyden loukkauksiin syyllistyvät lapset, ja siksi nähdäänkin, että tämä on vain lapsellista ajattelemattomuutta. Nykyään kuitenkin yhteiskunnassa ilmenee niin runsaasti erilaisia ilkeäntoimioita ja suoranaista rikollisuutta, että tähänkin asiaan on otettava vakavasti kantaa. Soittaessani järjestyspoliisille neuvoa kysyäkseeni, siellä nähtiin tärkeänä, että asia otetaan julkisesti puheeksi. Lapsellista ajattelemattomuutta saatetaan käyttää paljon vakavammassa ilkeäntoimissa hyväksi. Esimerkiksi rikostutkimuksessa on hyödyksi, jos voidaan sulkea pois näitä 'viattomampia' tekosia. Toisaalta tästä saa myös sen hyödyn, ettei syyllisyys varjosta syyttömiä.

Kun emme kulje toisten pihojen läpi, vaan käytämme yleisiä teitä ja polkuja, emme anna aiheutta käyttää itseämme hyväksi emmekä pienen luvattomuuden vuoksi joudu epäillyksi pahemmista asioista, joihin emme ole syyllistyneet. Vaikka oikaisu lyhentää matkaa, toisen pihan läpi kulkeminen on yksityisyyden loukkaus, joka puolestaan on yksityisyyden kunnioituksen puutetta.

Saini Lanu

ESPOON KAUPUNGINMUSEO

Glims talomuseo

Glimsintie 1, Karvasmäki
(Jorvin sairaalan vieressä), p. 863 2979.

Avoimna ti-pe klo 10-16, la-su klo 12-16
sekä teematapahtumien aikana.
Muina aikoina sopimuksen mukaan.

Pääsymaksu museorakennuksiin ja teematapahtumiin aikuisilta 10 mk, ryhmälennus vähintään 10 hengen ryhmälle. Lapset (alle 12 v.) ja oppilasryhmät ilmaiseksi.

Ilmainen opastus varauksesta aukioloaikana.

Kahvila avoinna su klo 11-16.

Näyttelyt

31.3.1998 saakka

HUVILAELEMÄÄ ESPOOSSA

Näyttely kertoo kesän vietosta entisaikaan herrasväen huviloilla sekä kuvaa huvilaelämän muutoksia sota-ajan jälkeen.

Perusnäyttely -
Glimsin maatila ja entinen kestkieveari

Uusi sosiaali- ja kriisipäivystys aloitti Jorvissa

Sosiaali- ja kriisipäivystys

Sosiaali- ja kriisipäivystys p. 8164 2439 on avoinna arkisin klo 15-8 ja viikonloppuisin ympäri vuorokauden. Sosiaali- ja kriisipäivystykseen voi soittaa lastensuojelu-, toimeentulo-, päihde-, vanhus- ja vammaisasioissa sekä yksityistä ihmistä tai perhettä kohdanneessa kriisissä. Sosiaali- ja kriisipäivystyksen työntekijät keskustelevat asiakkaan kanssa, antavat neuvoja ja lähtevät tarvittaessa myös paikan päälle ongelmaa ratkomaan. Sosiaali- ja kriisipäivystykseen voi ottaa yhteyttä nimettömänä kuka tahansa oman elämänsä kriiseihin apua tarvitseva, omainen, naapuri, ystävä tai viranomainen. Apu on maksutonta.

MUUTAMA EPÄKOHTA ON VIELÄ JUPPERISSA

Kauniissa ja asuttavassa kylässämme on edelleen pari epäkohtaa, joihin toivoisin kiinnitettävän huomiota.

Ensinnäkin nämä "Fallos"-symbolit. On kummallista, kun nykyaikana saadaanaisia haitta-tekijöitä pystytään minne sattuu. Nämä Tammi-pääntien "komistukset" ovat vain haitaksi liikenteelle. Varsinkin näin talvikeleillä levennykset aiheuttavat ilmeisiä ongelmia talvikunnossapitäjille aurauksen jäljistä päätellen.

Tammipääntie talvisin aurataan käytännössä vain vanhaan leveyteensä, jos siihenkään. Tämän tien rakentamisen tarkoitus oli käsittääkseni liikenneolojen parantaminen ja turvallisuuden lisääminen. Näitä kumpaakaan ei nykykäytännön mukaiset menettelyt lisää.

Kavennusten sijoittelu on myös sattumanvarainen, eikä varmaan loppuun saakka harkittu. Esimerkiksi seistessäni Tammenterhon portailla näin, kuinka auto tuli Pitkäjärvenrannan suunnasta ja kavennuksen kohdalta oikaisi omalta kaistaltaan vasemmalle vastaantulevien kaistalle loivaan mutkaan. Tapahtumahetkellä sää oli talvinen ja keli liukas.

Toinen paha moka tappien paikassa on Kai-voskujan risteyksestä Tammenterholle päin. Kavennus on sijoitettu juuri mäenharjan alapuolelle, jolloin alhaalta tullessa ei näe vastaantulevaa liikennettä kunnolla.

Ehdotankin, että moiset Fallokset siirrettäisiin museoon muiden toimimattomien esineiden joukkoon, ja että Tammipääntielle rakennetut kavennukset poistettaisiin tarpeettomina, jotta me autoilijat voisimme käyttää hyvin rakennettua ja turvallisen leveää Tammipääntietä sellaisena kuin se on suunnittelijan kynästä lähtenyt.

Toinen asia, mikä Jupperissa nykyisin häiritsee, on joka paikkaan tunkeva melusaaste. Melun lähteitä ovat ensinnäkin Pitkäjärventien mahtava liikennemäärä. Tähän on toivottavasti tulossa helpotus Kehä II:n valmistuttua ja osan liikenteestä siirtyessä sinne.

Varsinainen melusaastuttaja on kuitenkin lentomelu. Olen katsellut Helsinki-Vantaan lentokentän melualue-karttaa, ja kylämme on ihan yhden melupiikin kohdalla. Möykkä on ajoittain niin kova, ettei pihalla voi edes keskustella.

Suotavaa olisi, jos Omakotiyhdistys voisi selvittää nykyisen todellisen melun määrän, ja olisiko sitä mahdollista mitenkään vähentää.

Järkeä ja rauhaa

MENNÄÄNKÖ KONSERTTIIN?

TAPIOLA SINFONIETTA, joka täyttää tämän vuoden alkupuolella 10 vuotta on lähestynyt kirjeellä yhdistystämme houkutelun konsertteihinsa. Tarjoukset ovat seuraavat:

- 1) Kun yhdistys ostaa vähintään 30 lippua johonkin konserttiin, se saa ne 50 markan hintaan (norm. 80 mk) ja lisäksi Tapiola Sinfonietta järjestää kuljetuksen konserttiin ja takaisin.
- 2) Kun yhdistys ostaa vähintään 10 normaalihintaista lippua johonkin konserttiin, se saa kaksi vapaalippua kaupan päälle.

Mikäli tarjoukset kiinnostavat jäseniä, yhdistys hoitaa lippujen hankinnan.

Kiinnostuneet ottakaa yhteys
puh. 854 6054/Saini Lanu

TAPAHTUU TAMMENTERHOSSA

ASKARTELUKERHO

Askartelukerho kouluikäisille ja vähän nuoremmillekin jatkaa entiseen tapaan torstaisin klo 18 - 19. $\longrightarrow$ Kerhon vetäjänä Jenni Lindholm.

Tervetuloa mukaan!

toivoo JENNI puh. 846 487

"SAININ SEURA"

"Sainin seurassa" on viime aikoina kehitelty näyttelyitä, valmisteltu ja valittu jäsenlehteen tulevaa aineistoa yms. Seura on avoin kaikkeen muuhunkin ideointiin ja suunniteluun. Yhdistyksen juhlapöytä on edelleen jaossa ja myynnissä. Uudet jäsenet saavat sen yhdistykseen liittymismaksun suoritettuaan.

Pistäytykääpä joka toinen tiistai klo 19-21.

TERVETULOA! toivottaa SAINI puh. 846 054

SUKUTUTKIMUSKERHO

Sukuja tutkitaan Pirjo Mattilan asiantuntevalla ohjauksella joka keskiviikko klo 19. Tammenterhossa ON NYT TIETOKONE, joka helpottaa ja antaa uusia ulottuvuuksia asiakirjojen selailuun.

Tulkaapa tutkimaan! toivoo PIRJO puh. 845 004

TAMMENTERHON NÄYTTELY

Tammenterhossa näyttelyt jatkuvat viimevuotiseen tapaan.

Sunnuntaina 8.2.1998 avataan Tammenterhossa talvitapahtuman yhteydessä uusi näyttely, jonka teemana on:

PRO PITKÄJÄRVI

TERVETULOA osoitteeseen: Tammipääntie 33

Kaiken
takana
on
nainen!

Lajai

MAINOSTOIMISTO

SAILA SALONEN
Mainonnan suunnittelija, MAT

Matkamiehenpolku 1 D, 00320 HELSINKI (Etelä-Haaga)
Puh. (09) 4580 223, fax (09) 4580 343, GSM 0400 - 422100